

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1996 ● ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ● ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 ● ΕΤΟΣ 2ο ● ΦΥΛΛΟ 38ο ● ΔΡΑΧΜΕΣ 200

ΕΛΛΑΔΑ, ΕΥΡΩΠΗ, ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ

ΕΠΕΛΑΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΥ

Η ΑΛΛΑΓΗ του πολιτικού σκηνικού που έλαβε χώρα τις τελευταίες ημέρες, σηματοδοτεί τις νέες εξελίξεις στο κοινωνικό και οικονομικό πεδίο. Η παραίτηση του Παπανδρέου και η κατάληψη του πρωθυπουργικού θώκου από τον Κώστα Σημίτη, δεν αποτελούν απλώς μια αλλαγή προσώπων στην κορυφή της πολιτικής εξουσίας. Αντιθέτως, είναι οι κορυφαίες εκφάνσεις των δομικών μεταλλαγών που πραγματώνονται στην ελληνική κοινωνία.

Το τέλος του ηγεμόνα

Ο Ανδρέας Παπανδρέου κυριάρχησε στην πολιτική ζωή της χώρας τα τελευταία 30 χρόνια. Η ενασχόληση του με τα κοινά θα ξεκινήσει προπολεμικά. Η ένταξη του στο τροτσικιστικό κίνημα θα πάρει γρήγορα τέλος, με τη σύλληψη του από την Ασφάλεια του Μανιάδακη. Οι σύντροφοί του (ανάμεσά τους και ο φιλόσοφος Κορνήλιος Καστοριάδης) θα καταγγείλουν ότι συνεργάστηκε με την Ασφάλεια για να σώσει το τομάρι του. Ο ίδιος δεν θα αποδεχθεί ποτέ την κατηγορία. Ο πατέρας του, Γεώργιος Παπανδρέου (εξέχουσα φυσιογνωμία του αστικού πολιτικού κόσμου) θα τον βοηθήσει να φύγει στην Αμερική. Από κει θα επιστρέψει στις αρχές της δεκαετίας του '60, έχοντας στις αποσκευές του εκτός από μπόλικες φιλοδοξίες, την αίγλη του καθηγητή του πανεπιστημίου Μπέρκλεϋ. Σύντομα ο μπαμπάς του θα τον κάνει υπουργό Συντονισμού. Το σημείο αυτό θα γίνει αφετηρία της ξέφρενης πολιτικής του καριέρας. Γίνεται ηγέτης της αριστε-

ρής τάσης της Ένωσης Κέντρου, πρωταγωνιστεί στη μάχη ενάντια στις μεθοδεύσεις του Παλατιού, προβάλλει ως κύριος υποψήφιος για τη διαδοχή του πατέρα του, τον οποίο στη συνέχεια θα κατηγορήσει για διαλλακτική στάση απέναντι στο βασιλιά. Μετά το πραξικόπημα φεύγει στο εξωτερικό όπου ιδρύει το Π.Α.Κ. Με την κατάρρευση της χούντας επιστρέφει και δημιουργεί το Π.Α.ΣΟ.Κ., με σοσιαλιστική, εθνικιστική και αντιαμερικανική ρητορεία. Ταυτόχρονα όμως και μηχανισμός βαθιά ιεραρχικός και προσωπολατρικός. Το '81 το Π.Α.ΣΟ.Κ. παίρνει 48% στις εκλογές και ο Παπανδρέου γίνεται πρωθυπουργός. Ως πρωθυπουργός ξεδιπλώνει όλες τις πτυχές της προσωπικότητάς του: παντελώς αμοραλιστής, δημαγωγός, διεφθαρμένος σε χυδαίο βαθμό, κυνικός, α υ -

ταρχικός, εγκληματικά ιδιοτελής, με αξιοσημείωτες ικανότητες πολιτικών ελιγμών. Το Π.Α.ΣΟ.Κ. στην εξουσία θα αφήσει στην μπάντα τα σοσιαλιστικά και αντιιμπεριαλιστικά οράματα. Θα παγιάσει τη θέση της χώρας στους κόλπους του Ν.Α.Τ.Ο. και της Ε.Ο.Κ. Θα δημιουργήσει μια νέα γενιά κρατικοδίαιτων

νεόπλουτων και θα αποθεώσει τη χυδαιότητα στο δημόσιο βίο. Παράλληλα όμως θα εξασφαλίσει (λόγω του λαϊκίστικου χαρακτήρα του) τους αναγκαίους όρους επιβίωσης για τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα. Το '89 κάτω από το βάρος της υπόθεσης Κοσκωτά, το Π.Α.ΣΟ.Κ. χάνει την εξουσία. Θα ακολουθήσει η φάρσα του ειδικού δικαστηρίου και η επάνοδος της σκιάς (πια) του Παπανδρέου στην κυβέρνηση. Η εισαγωγή του στο Ωνάσειο θα σημάνει το τέλος.

Η πρωθυπουργοποίηση του Σημίτη

Η πρωθυπουργοποίηση του Σημίτη σηματοδοτεί τη νέα κατάσταση στην πολιτική ζωή της χώρας. Ο Σημίτης δεν είναι ένας νέος Παπανδρέου. Είναι ο τεχνokrάτης που θα προσπαθήσει να πραγματώσει, χωρίς εξάρσεις ιδεολογικής ρητορείας, το πολιτικό του πρόγραμμα. Είναι σκόπιμο να κάνουμε μια πρώτη προσέγγιση στα σημεία του προγράμματος του όπως αυτά έχουν διαφανεί από τις δηλώσεις του και τα δημοσιεύματά του τύπου:

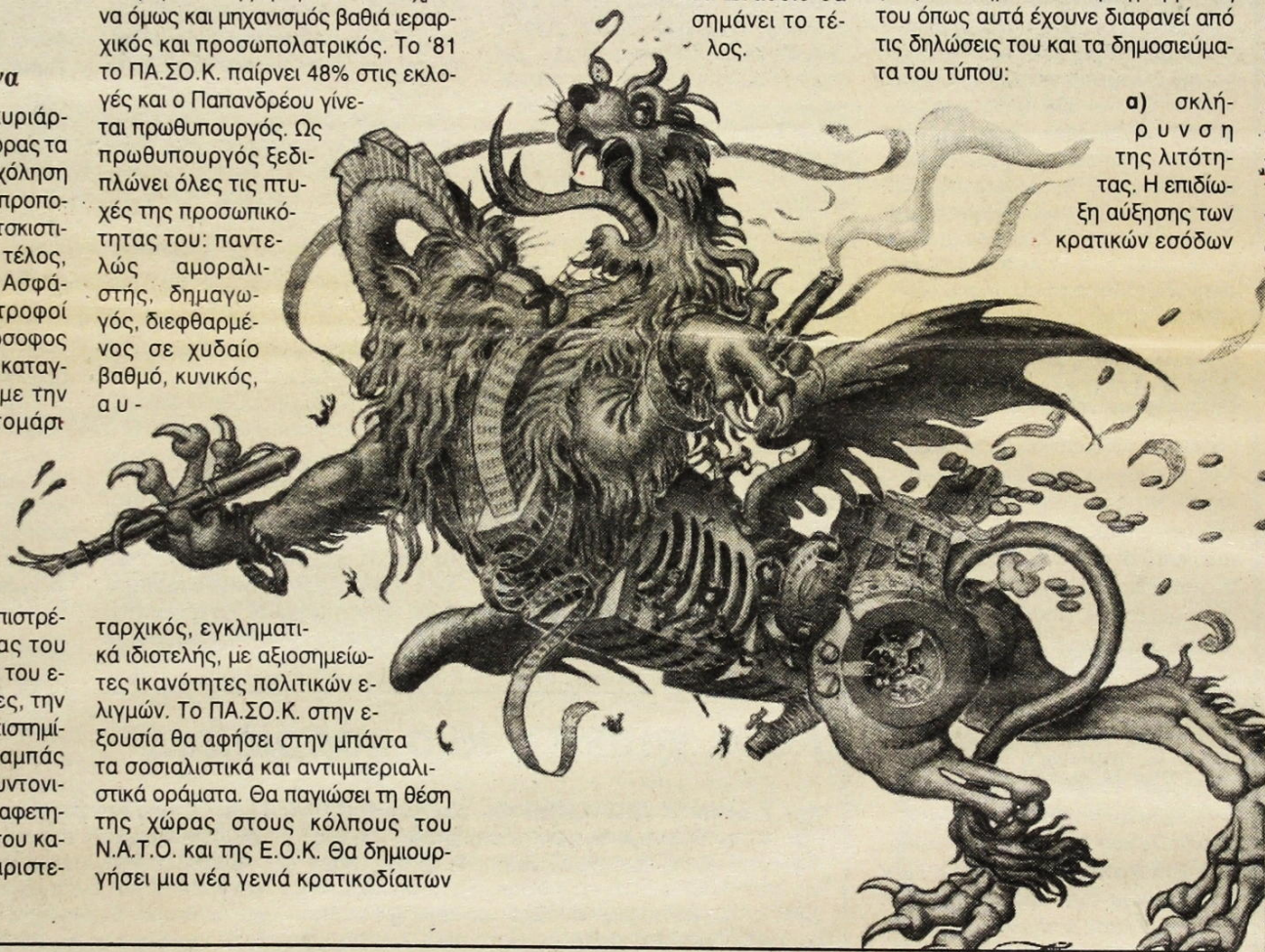
α) σκληρή ρυθμίση της λιτότητας. Η επιδίωξη αύξησης των κρατικών εσόδων

θα σημάνει την επιβολή νέων φόρων και την εντατικοποίηση της είσπραξης των ήδη υπάρχοντων. Επιπλέον η προσπάθεια περιστολής των δημοσιονομικών ελλειμμάτων θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια στη μείωση των πόρων για την κοινωνική πρόνοια.

β) Πλήρης υποταγή στα κελεύσματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Σημίτης (από τους πιο γνωστούς θιασώτες της ευρωπαϊκής ενοποίησης, άξιος εταίρος του Σολ και του Σιράκ) θα προσδώσει πιο σφιχτά τη χώρα στο άρμα του γαλλογερμανικού άξονα (χωρίς απαραίτητα να ψυχραθούν οι σχέσεις με τις ΗΠΑ). Σε διεθνές επίπεδο θα ακολουθήσει ακόμα πιο πιστά τις επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στα καθ' ημάς οι ιδιωτικοποιήσεις θα επιταχυνθούν, όπως επίσης και ο -λεγόμενος- εκμοντερνισμός της δημόσιας διοίκησης.

γ) Βίαιη αναδιανομή του κοινωνικού εισοδήματος σε βάρος των ασθενέστερων. Η δεδηλωμένη θέση της τάσης Σημίτη για προσέλκυση ξένων επενδύσεων και για παροχή μεγαλύτερης ε-

Συνέχεια στη σελίδα 3

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΤΑΛΙΑ

ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΑΠΟ 15 ΓΕΝΑΡΗ

ΚΑΤΕΒΑΙΝΩ ΣΕ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ από τις 15 Γενάρη σε διαμαρτυρία και καταγγελία ενάντια στις τελευταίες εξελίξεις της δικής μου στο Trento, όπου έχει διαφανεί ήδη ξεκάθαρα η κατασταλτική και δυσφημιστική πρόθεση των κρατικών αστυνομικών και δικαστικών μηχανισμών, που είχα προηγουμένως καταγγείλει διαμέσου της δήλωσής μου στις 13 Οκτώβρη '95 στο δικαστήριο του Trento, η οποία τώρα έχει τον ακριβή σκοπό να εξοντώσει σε φυσικό επίπεδο εμένα και τους συγκατηγορούμενους συντρόφους μου στη δίκη, θάβοντάς μας για την υπόλοιπη ζωή μας μέσα στη φυλακή.

Συγκεκριμένα, στην προαναφερόμενη δίκη οι κατασταλτικοί μηχανισμοί του κράτους μην έχοντας στα χέρια τους τις ιδανικές αποδείξεις ώστε να μπορέσουν να με καταδικάσουν, αποφάσισαν να παίξουν το τελευταίο τους χαρτί ρίχνον-

τας μέσα στο παιχνίδι τη συνηθισμένη ιστορία ενός δήθεν "μετανοιωμένου" μάρτυρα που θα μπορούσε -κατά τα λεγόμενα τους- να "στριμώξει" εμένα και τους άλλους κατηγορούμενους συντρόφους μου.

Καταγγέλω για άλλη μια φορά, τώρα, προτού να είναι πολύ αργά, αυτήν την επιπλέον κατασταλτική μεθοδευση του κράτους η οποία έχει σκοπό να χτυπήσει όχι μονάχα εμένα, αλλά κυρίως πολλούς άλλους δραστήριους συντρόφους στο εσωτερικό του ιταλικού αναρχικού κινήματος.

Καταγγέλω επιπλέον την ήδη ξεκάθαρα διαφανόμενη συνεργασία μεταξύ διαφορετικών εισαγγελειών με συνωμοτικούς σκοπούς, διαμέσου της διαστρέβλωσης των γεγονότων, με συγκεκριμένο στόχο την κατασκευή σκευωριών που έχουν την πολιτική σκοπιμότητα να χτυπή-

σουν το αναρχικό επαναστατικό κίνημα.

Αυτή είναι η κρατική δικαιοσύνη και ενάντια σε αυτήν την μορφή δικαιοσύνης οι αναρχικοί ανέκαθεν αντιτάχθηκαν και θα συνεχίσουν να αντιτάσσονται με κάθε μέσο.

Ενάντια σε κάθε θανατική ποινή, διάφοροποιημένη ή απόλυτη, ενάντια σε κάθε μορφή βασανιστηρίων. Ενάντια σε κάθε εκμετάλλευση, σε κάθε καταπίεση και εξόντωση. Ενάντια σε κάθε κυριαρχία και ολοκληρωτισμό.

Αλληλεγγύη με κάθε ον, άτομο, μειοψηφία ή πλειοψηφία, αγωνιζόμενο λαό για την επιβίωσή του, την αξιοπρέπειά του, τον αυτοκαθορισμό του, τη γη του και την ελευθερία του! Αγωνιστική αλληλεγγύη με τον ελβετό αναρχικό σύντροφο Marco Camenisch που πραγματοποιεί ήδη απεργία πείνας εδώ στη φυλακή υψίστης ασφα-

Συνέχεια στη σελίδα 4

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ '95

Δίκες ανηλίκων

Πρωτοφανείς ποινές, επιμελητεία, καταναγκαστική κοινωνική εργασία, περιοριστικά μέτρα, συνεχής παρακολούθηση της ζωής τους. Οι ποινές που επιβλήθηκαν στις πρώτες ομαδικές δίκες ανηλίκων καταληψιών είναι σίγουρα λειψές. Δεν περιλαμβάνουν την εξορία...

Σελ. 3

PETROLA

Από το Θριάσιο Πεδίο...

Τελικά και οι ανθρωπίνες ζωές ημολογούνται. Στην συγκεκριμένη περίπτωση λίγα γαλόνια πετρέλαιο θερμάνσεως. Και σίγουρα υπάρχουν αρκετά να συγκρίνει κανείς σε δύο -κατά τα φαινόμενα- διαφορετικές δικαστικές αποφάσεις...

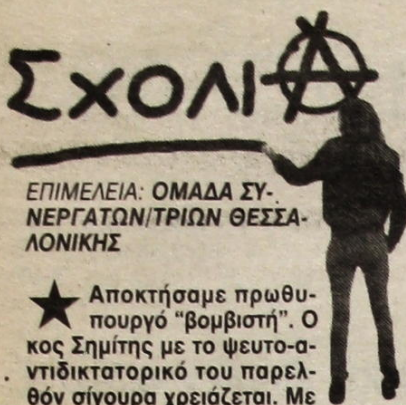
Σελ. 3

ΓΑΛΛΙΑ

Διώξη της αλληλεγγύης...

Μαζικές διώξεις, συλλήψεις, δίκες και καταδίκες σε όλη τη γαλλική επικράτεια. Έγκλημα: Η φιλοξενία βάσκων φυγάδων.

Σελ. 5

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΟΜΑΔΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

★ Αποκτήσαμε πρωθυπουργό "βομβιστή". Ο κος Σημίτης με το ψευτο-αντιδικτατορικό του παρελθόν σίγουρα χρειάζεται. Με "κοινωνικό προφίλ" και κεντροαριστερές κορώνες, ηγέτης του "σοσιαλιστικού κινήματος". Πολιτικός με διεισδυτικότητα στους συντηρητικούς ψηφοφόρους. Με μελανό παρελθόν στο υπουργείο οικονομικών με τα γνωστά μέτρα λιτότητας, υπόσχεται ανάπτυξη με "κοινωνικά κριτήρια". Με κονκάρδα του Μάστριχτ στο πέτο υποσχεται το μέλλον μας. Και φαίνεται να κρατά τις υποσχέσεις του...

★ Ο γραμματέας της ΓΣΕΕ και συνδικαλιστής της ΕΣΑΚ, σύντροφος Μαυρίκιος, στα πλαίσια του αντικαπιταλιστικού του αγώνα καλεί εμπόρους και λοιπούς εργοδότες να απομονώσουν τον ΣΕΒ, διότι κωλυσιεργεί στην υπογραφή των επιχειρησιακών συμβάσεων. Μάλιστα κατά τον ίδιο ο ΣΕΒ "προσπαθεί να βγάλει και από τη μύγα ξύγκι". Μα εσείς σύντροφοι του ΚΚΕ τι πάτε να βγάλετε από τους καυγάδες των εργοδοτών; Μήπως προσφέρετε λύση και στο πρόβλημα των εμπόρων να κλείσουν ευνοϊκές συμβάσεις με τους εργαζομένους τους;

★ Τα χτυπήματα των δικαστών σε απεργούς πείνας συνεχίζονται. Αυτήν τη φορά στον Αιγύπιο Ισαάκ Σεχάτα στον οποίο έχει επιβληθεί υποχρεωτική σίτιση καθώς και στον Χαρίλαο Δημητράπουλο, απεργό πείνας του οποίου την επιστολή δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο φύλλο. Το γεγονός ότι οι υποθέσεις και των δύο είναι "ποινικού" χαρακτήρα είναι αρκετό για να τους θέσει στη σκιά της δημοσιότητας. Ελπίζουμε να μην χρειαστεί ο θάνατος να είναι αυτός που θα "συγκινήσει" όλους μας. Γιατί η έννοια της αλληλεγγύης δεν υφίσταται μόνο για τους "δικούς" απεργούς πείνας αλλά και για κάθε άνθρωπο ο οποίος αγωνίζεται για τη λευτεριά του μ' αυτό το ύστατο μέσο.

★ Η "άμεμπτη" και "ανεξάρτητη" δικαιοσύνη επί τω έργω. Με δύο χρόνια λιγότερα στην πρωτόδικη ποινή του έφυγε από το εφετείο Πειραιά ο πρώην αρχιφύλακας του Κορυδαλλού και συνδικαλιστής της ΔΑΚΕ, Φωτάκης. Το πρώην αφεντικό του Κορυδαλλού είχε καταδικαστεί για οπλοκατοχή, αλλά τελικά "αποδείχτηκε" ότι απλά έκανε το χόμπι του σε διάφορους σκοπευτικούς συλλόγους!

★ Και σε λίγο καιρό θα κυκλοφορεί ελεύθερος ανάμεσά μας όταν δύο απεργοί πείνας δίνουν το δικό τους αγώνα. Ενώ ο ένας, ο Ισαάκ Σεχάτα, βασανίζεται με το μαρτύριο της υποχρεωτικής σίτισης, χωρίς τη συμπαράσταση καμιάς SOS-Ρατσισμός, χωρίς να σκίζει τα ιμάτιά του κανένας κήρυκας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Δεν μας εκπλήσσουν οι δικαστές. Για άλλη μια φορά, άξια κερδίζουν το μισθό τους.

★ Το είδαμε κι αυτό. Ο "καυστικός" Θέμος να ωρύεται για ανθρώπινα δικαιώματα, για ελευθερία του λόγου, για φασισμό - σταλινισμό της ΕΣΗΕΑ και άλλα "ντεμοντέ" ζητήματα γι' αυτόν και τους κολλητούς του. Αν κάποιος τέτοιος θέλουν να προβάλλουν τι "δημοκρατικές" τους ευαισθησίες, ας μη γίνονται τόσο γελοίοι.

ΥΓΕΙΑ:

Εμπόριο με φαρμακερά κέρδη

ΤΗΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΗ εβδομάδα οι ανακοινώσεις του υπουργού εμπορίου, Μιχάλη Χρυσοχολίδη, ξανάφεραν στην επιφάνεια το ζήτημα της υπερβολικής κερδοσκοπίας στον τομέα της φαρμακευτικής υγείας.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Με βάση τις λιανικές τιμές, η δαπάνη για φάρμακα το 1987 ήταν 87.1 δις, το 1990 ήταν 218.4 δις, το 1994 ήταν 430 δις και αντιπροσώπευε το 37% της συνολικής δαπάνης περίθαλψης. Από πίνακες του Υπουργείου Εμπορίου, βλέπουμε ότι ενώ το 1987 η κατανάλωση ιδιοσκευασμάτων είναι 218 εκ. και το κόστος κατανάλωσης 87.1 δις, το 1994 η κατανάλωση ιδιοσκευασμάτων είναι 275.2 εκ. και το κόστος κατανάλωσης 430.1 δις, δηλαδή ενώ η κατανάλωση ιδιοσκευασμάτων αυξήθηκε κατά 57 εκ. η αντίστοιχη χρηματική δαπάνη πενταπλασιάστηκε - με άνοδο 343 δις. Για το 1995 δε, μάλλον εξαπλάσιόστηκε αφού πλησίασε τα 520 δις. Επίσης παρατηρούμε ότι η μέση ετήσια αύξηση δαπανών είναι 24.5% ανεξάρτητα της αύξησης ή της πτώσης κατανάλωσης ιδιοσκευασμάτων. Για παράδειγμα, το 1990, η κατανάλωση ιδιοσκευασμάτων ήταν 251.4 και το κόστος κατανάλωσης 169.9, το 1991 η κατανάλωση ιδιοσκευασμάτων ήταν 249.4 αλλά το κόστος αυξήθηκε σε 218.4. Η αύξηση αυτή οφείλεται στο (ηθελμένο) κενό πολιτικής κατά την τελευταία επταετία και φέρνει μεταξύ των 500 πρώτων σε πωλήσεις επιχειρήσεων στην Ελλάδα, 36 φαρμακευτικές εταιρίες. Αυτό όμως καθόλου δεν σημαίνει ότι ανθεί η εγχώρια φαρμακοβιομηχανία. Έτσι το ποσοστό συμμετοχής των φαρμάκων που παρασκευάζονται στην Ελλάδα, στο συνολικό τζίρο μειώθηκε από 67.7% το 1991, σε

49.6% το 1994, το ποσοστό των συσκευαζόμενων εγχώριως επίσης μειώθηκε από 7.5% σε 5.2% και αντίθετα, το ποσοστό αυτών που εισάγονται έτοιμα αυξήθηκε από 24.8% σε 45.1% πάντα για την ίδια περίοδο - αυτή η αύξηση θα εξηγηθεί παρακάτω.

Ας επιστημόνουμε επίσης ότι ανεξάρτητα από τα υπερκέρδη, οι φαρμακοβιομηχανίες επιδιδοται και στο γνωστό σπορ της φοροδιαφυγής, μιας και κανείς δεν τους αγγίζει: "...γενικά ο κλάδος παρουσιάζει αρκετά υψηλά ποσοστά κέρδους και απόδοσης ιδίων κεφαλαίων. Παρόλα αυτά στις 22 πρώτες σε πωλήσεις φαρμακευτικές εταιρίες, οι δέκα παρουσιάζουν ζημιές. Η εμφάνιση για πολλά έτη, ζημιών, σε ορισμένες πολυεθνικές επιχειρήσεις, δημιουργεί ερωτηματικά για την ακρίβεια των στοιχείων που δηλώνονται." (έκθεση των υπηρεσιών του Υπουργείου Εμπορίου).

Μια ιδιαιτερότητα του τομέα φαρμάκων είναι και η δυνατότητα να κυκλοφορούν στην αγορά τα ίδια φάρμακα (ή με ελάχιστες διαφορές) με διαφορετικό όνομα και διαφορετική τιμή. Έτσι μέσα στα κύρια αίτια του προβλήματος της αύξησης φαρμακευτικών δαπανών, είναι τόσο η συνταγογραφία, όσο και η ακολουθούμενη τιμολογιακή πολιτική.

α) **Συνταγογραφία:** Από τα στοιχεία του Υπουργείου Υγείας, προκύπτει ότι 35 δις δαπανούνται ετησίως για την θεραπεία όσων αρρωσταίνουν από την κακή χρήση φαρμάκων, Συνταγογραφούνται ακριβά φάρμακα αντί φτηνών, με την ίδια ή παρόμοια δράση. Δίνονται φάρμακα χωρίς να χρειάζεται ενώ είναι παντελής η έλλειψη διάκρισης σε απολύτως αναγκαία - λιγότερο αναγκαία - επικουρικά. Η τήρηση δεοντολογίας για γιατρούς και φαρμακοποι-

ούς είναι ανύπαρκτη. Η χορήγηση συνταγών ιδιαίτερα από τους νοσοκομιακούς γιατρούς είναι ανεξέλεγκτη. Οι διάφορες εταιρίες καλούν τους γιατρούς για "παρουσίαση φαρμάκων" και με διάφορα "δώρα", "ταξίδια με δωρεάν διαμονή σε ξενοδοχείο", διαφημίζουν τα προϊόντα τους (συνήθως πιο ακριβά από τα ήδη κυκλοφορούντα) και υπάρχουν και Bonus για όσους "γράψουν" τα περισσότερα.

β) **Τιμολογιακή πολιτική:** η κοστολόγηση των εισαγόμενων φαρμάκων, γίνεται με βάση το μέσο όρο των τριών χαμηλότερων τιμών που ισχύουν στις χώρες της ΕΕ.

Έτσι οι πολυεθνικές κυκλοφορούν κάποιο φάρμακο στις ακριβότερες χώρες (Γερμανία, Ολλανδία, Δανία),

να κυκλοφορούν παρεμφερή ιδιοσκευάσματα με τα ήδη υπάρχοντα, αλλά πιο ακριβά και με αυτά να αντικαθιστούν συνεχώς τα φτηνότερα. Η πολιτική του Υπουργείου προτείνει: την αύξηση της τιμής σε δέκα κατηγορίες φαρμάκων (μήπως και χάσουν...κάποιοι τα κέρδη τους) τα οποία ενώ "...έχουν αποδεδειγμένα αποτελέσματα και είναι απαραίτητα για την δημόσια υγεία έχουν πολύ χαμηλή τιμή που τα καθιστά εμπορικά ασύμφορα..." και για τα εισαγόμενα την κοστολόγησή τους με βάση τη χαμηλότερη τιμή της Ε.Ε. (Βέβαια η διαμόρφωση τιμών των εισαγόμενων από τις πολυεθνικές, εξηγήσαμε παραπάνω, πώς μπορεί να είναι ανεξέλεγκτη). Προφανώς η μια πολιτική συμπληρώνει την άλλη ώ-

ΕΤΟΣ	ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΙΔΙΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΩΝ (σε εκατομμύρια)	ΚΟΣΤΟΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ (σε δις. δρχ.)
1987	218,0	87,1
1988	231,7	110,4
1989	240,3	128,1
1990	251,4	169,9
1991	249,4	218,4
1992	257,6	278,5
1993	273,9	362,5
1994	275,2	430,1

οπότε εκ των πραγμάτων, οι τρεις χαμηλότερες τιμές, την περίοδο υποβολής της αίτησης είναι πολύ υψηλές. Εδώ βέβαια συμβαίνει και το εμμέλειο να εισάγονται ιδιοσκευάσματα χωρίς να κυκλοφορήσουν στην ίδια την χώρα προέλευσής τους. Η δυνατότητα για μεγαλύτερο κέρδος με τη μέθοδο αυτή είναι και η αιτία για την αύξηση των εισαγωγών που αναφέραμε παραπάνω.

Η κοστολόγηση των εγχώριων ιδιοσκευασμάτων γίνεται με υποβολή μιας απλής κατάστασης με στοιχεία κόστους. Καθώς όμως οι πρώτες ύλες είναι κυρίως εισαγόμενες, ενώ ταυτόχρονα δεν υπάρχουν διεθνώς "δεδομένες" τιμές, βλέπουμε σε τιμολόγια εισαγόμενης πρώτης ύλης να αναγράφεται ως διεθνής τιμή 70\$ το κιλό σε μια εταιρία και σε μια άλλη 5000\$ το κιλό. Έτσι ο καθορισμός τιμής, πάλι είναι ανεξέλεγκτος. Η πολιτική των πολυεθνικών είναι

στε οι δαπάνες να αυξάνονται και να βαρύνουν όλους τους φορολογούμενους. Άλλωστε το μόνο εμφανές μέτρο πολιτικής για τον περιορισμό της φαρμακευτικής δαπάνης που λήφθηκε τα τελευταία χρόνια ήταν η καθιέρωση της συμμετοχής των ασφαλισμένων στην αγορά των φαρμάκων τους. Δηλαδή ούτως ή άλλως οι καταναλωτές και οι φορολογούμενοι πληρώνουν στο τέλος.

Πηγές: Υπουργείο Εμπορίου, εφημερίδα Πριν 14 Γενάρη '96, εφημερίδα Επενδυτής 13 Γενάρη '96.

Το άρθρο είναι αφιερωμένο στους ΗΛΙΘΙΟΥΣ που ανησυχούσαν για τις ζημιές των 25 εκατομμυρίων στο Πολυτεχνείο, στη διάρκεια της κατάληψης της 17/11/95, και έχουν πληρώσει 520 δις (εκ των οποίων τουλάχιστον τα 400 δις "αέρα") το 1995 για φαρμακευτικές δαπάνες.

Δ.Μ.

"Εδώ πολιτισμός είναι η μίζα..."

"Εδώ πολιτισμός είναι οι άνθρωποι", λέει το σλόγκαν του Οργανισμού για την Πολιτιστική Πρωτεύουσα του '97, στη Θεσσαλονίκη. Και για άλλη μια φορά οι ιθύνοντες φαίνονται αντάξιοι του έργου που με ιδιαίτερο ζήλο ανέλαβαν. Πάντα πρώτοι στην απάτη, στη μίζα και στην υπεξαίρεση κονδυλίων έχοντας καταφέρει τα βέλτιστα για να φουσκώσουν οι τσέπες αυτών και των φίλων ή συγγενών τους, εργολάβων. Σας διαβεβαιώνουμε ότι το έργο αυτό, της πολιτιστικής πρωτεύουσας θα συνεχιστεί στο αθέμιτο και δεν πτοείται καθόλου από την κακεντρέχεια κάποιων "αντιπρονούντων" αρμοδίων. Όπως αυτή του Χάρη Μυλωνά, διευθύνοντα σύμβουλου του οργανισμού ο οποίος σε δηλώσεις του, ρίχνει βολές κατά όλων των υπόλοιπων αρμοδίων κατηγορώντας τους μεταξύ άλλων για "αδυναμία προστασίας δημοσίου

χρήματος", "έλλειψη επικοινωνίας με το κοινό της πόλης", "αυθαιρεσία στη διαχείριση", "μαλθακούς χειρισμούς" και "δραματική κατάσταση στο διαδικαστικό". Φαίνεται ότι δεν τα βρήκε ο Χάρης μας με τους άλλους στη μοιρασιά της πίτας και βάλθηκε να τους τα χαλάσει...

Κάθε χρόνο η ίδια κοροϊδία...

ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ήδη, εδώ και μέρες, οι διαπραγματεύσεις για την υπογραφή της νέας γενικής συλλογικής σύμβασης εργασίας ανάμεσα στη ΓΣΕΕ και τους εργοδότες. Τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων αυτών, όπως κάθε χρόνο έτσι και τώρα, είναι από τα πριν γνωστά αφού το παιχνίδι είναι στημένο. Η ΓΣΕΕ θα σύρρεται στις διαπραγματεύσεις, ίσως και κάποια στιγμή ν' αποχωρήσει, για τα μάτια του κόσμου, και ίσως όταν υπογραφεί η σύμβαση κυρρήξει καμιά 24ωρη απεργία, έτσι για την τιμή των όπλων. Από την άλλη μεριά οι εργοδότες εμφανίζονται αδιάλλακτοι έχοντας φυσικό σύμμαχο και υποστηρικτή την κυβέρνηση αφού ο προϋπολογισμός για το '96 είναι πλήρως ευθυγραμμισμένος με τις επιθυμίες των βιομηχάνων, δεν θα μπορούσε να ήταν κι αλλιώς άλλωστε. Όλοι για την ΕΟΚ δουλεύουν και δεν υπάρχει περίπτωση να λοξοδρομήσουν έστω και λίγο, ίσα ίσα για να προβάλλουν ένα κοινωνικό προφίλ. Από την άλλη μεριά ξέρουν ότι η ΓΣΕΕ δεν πρόκειται να προβάλλει κάποια αγωνιστική διεκδίκηση γιατί ούτε τη βούληση έχει, αλλά δεν έχει και καμιά ουσιαστική απεύθυνση στη βάση των εργαζομένων. Άλλωστε αυτό που προβάλλουν κυβέρνηση, ΓΣΕΕ, εργοδότες, ο καθενας βέβαια βάζοντας τις δικές του πρωτεριότητες, είναι η ανάπτυξη της παραγωγικότητας και της εθνικής οικονομίας. Δεν πάει και πολύς καιρός που η

ΓΣΕΕ έφτασε στο έσχατο σημείο αυτοεξεφτελισμού της όταν υπόγραψε το συμβόλαιο κοινωνικής ειρήνης. Ένα άλλο ζήτημα που πρώτη φορά τέθηκε πέφτει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων είναι το αίτημα για το 35ωρο. Οι βιομηχανοί βέβαια δεν διαπραγματεύονται 35ωρο χωρίς ταυτόχρονη μείωση αποδοχών ή κάποιων άλλων παραχωρήσεων από τη μεριά των εργαζομένων. Αν είναι να θεσμοθετηθεί το 35ωρο έτσι όπως έχουν τα πράγματα σήμερα, αυτό θα γίνει επειδή οι εργοδότες κάποια δικά τους συμφέροντα θα εξυπηρετούν. Στη σημερινή δεκαετία, που έχουμε, σε διεθνές επίπεδο, μια ολομέτωπη επίθεση του κεφαλαίου ενάντια στους εργαζόμενους, με χτύπημα εργασιακών δικαιωμάτων που είναι χρόνιες κατακτήσεις, λιτότητα, απολύσεις δεν θα περίμενε κανείς παραχωρήσεις από την εργοδοσία αν η ίδια δεν είχε να πληρώσει κάποιο βαρύ τίμημα. Σίγουρα ο επόμενος στόχος των εργοδοτών θα είναι η κατάργηση των ιδίων των συλλογικών συμβάσεων. Ο μόνος δρόμος να ανατραπεί αυτή η κατάσταση είναι η ανάπτυξη, από κόμματα και ΓΣΕΕ, αυτοοργανωμένου εργατικού κινήματος που θα σταθεί εμπόδιο σε αυτές τις επιλογές και θα περάσει στην επίθεση διεκδικώντας πλέον και όχι προσπαθώντας να διατηρήσει τα κεκτημένα.

Τ.Α.

Για τους 526 καταλήψεις του Πολυτεχνείου έχει ανοιχτεί από συντρόφους λογαριασμός ενίσχυσης, όχι μόνο για τα έξοδα των δικών που έρχονται (και που θα διαρκέσουν μέχρι τον Μάιο), αλλά και για εγγυήσεις σε τυχόν καταδίκες. Ο αριθμός του λογαριασμού είναι στην Εθνική Τράπεζα, 068-747974-31.

ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" (Τηλ: 38.02.040), "ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ" (Τηλ: 36.08.635) ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ VILLA BARBARA (Κρίσπου 7, Πλ. Κουλέ Καφέ, Άνω Πόλη) ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ 7.00-10.00μμ. ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 118/766805-85 ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ:

Από το Θιριάσιο Πεδίο στο Πολυτεχνείο...

1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1992: Έκρηξη που προήλθε από διαρροή στο τμήμα σωληνώσεων διύλισης αργού πετρελαίου στις εγκαταστάσεις της Petrola, στην Ελευσίνα, σκοτώνει τρεις εργάτες και στέλνει άλλους δεκαεννιά στο νοσοκομείο με τρομερά εγκαύματα.

2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1992: Οι πρώτες πληροφορίες αναφέρουν πως τα γαλλικά μηχανήματα σ' αυτό το τμήμα των διυλιστηρίων είχαν 20 χρόνια λειτουργίας. Η διοίκηση του σωματείου των 950 εργαζομένων ανακοινώνει πως το συγκεκριμένο τμήμα των διυλιστηρίων ήταν κλειστό επί έξι μήνες πριν συμβεί το ατύχημα, αλλά αδυνατεί να εξηγήσει αν αυτό συνέβαινε για λόγους συντήρησης ή για λόγους μάντζιμντ. Συγχρόνως, το ελληνικό τμήμα της Greenpeace καταγγέλλει ως σαθρή την μελέτη επικινδυνότητας που κατέθεσε η εταιρία για να πάρει άδεια επέκτασης και εκσυγχρονισμού των εγκαταστάσεων (Ελευθεροτυπία, 2/9/92). Η πρώτη άδεια για την ίδρυση των διυλιστηρίων δόθηκαν από την χουντική κυβέρνηση, πριν το 1970.

5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1992: Πεθαίνει και τέταρτος εργάτης. Αποκαλύπτεται πως 3 χρόνια εκρεμούσαν στα συρτάρια του ΥπΕΧΩΔΕ οι μελέτες

ασφάλειας για την Petrola. Στο ίδιο διάστημα και ενώ οι εγκαταστάσεις της εταιρίας ολοένα επεκτινόνταν, ο τότε υπουργός Κατσιγιάννης χλεύαζε τις προειδοποιήσεις της Greenpeace για την ανάγκη ενίσχυσης των μέτρων ασφαλείας στην ήδη βεβαρυσμένη περιοχή του Θιραίου Πεδίου.

7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1992: Ενώ οι 8 από τους βαριά τραυματισμένους εργάτες σβήνουν ένας ένας, καταγγέλλεται παραβίαση του άρθρου 8, της συνθήκης Σεβέζο, της ΕΟΚ, για ενημέρωση των εργαζομένων και κατοίκων της περιοχής για το βαθμό επικινδυνότητας της γειτνίασης με την εταιρία. Οι σχετικές ειδήσεις ήδη έχουν μεταφερθεί "στα ψιλά" των εφημερίδων.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1992 - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1993: Ένταση στην φιλανθρωπική και κοινωνική δραστηριότητα πλανάται πάνω απ' το Θιριάσιο Πεδίο ανακατεμένη με τα σύνεφα της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που χρόνια ολόκληρα συμβάλλει ώστε το ποσοστό τερατογεννήσεων της περιοχής να είναι το υψηλότερο της Αττικής. Στην Petro-κόλαση της Ελευσίνας, πολιτιστικοί σύλλογοι, αθλητικά σωματεία και κοινοφελείς οργανώσεις δέχονται γενναίες επιχορηγήσεις. Μαζί και τα σχολεία της περιοχής

που αποδέχονται μετ' ευχαριστιών το δωρεάν πετρέλαιο για την θέρμανσή τους (σε ποσοστό βέβαια σαφώς μικρότερο από αυτό που δέχτηκαν οι εγκαυματίες εργάτες που υπέκυψαν με φρικτούς πόνους στα τραύματά τους).

ΝΟΕΜΒΡΗΣ 1993: Γυμνάσιο - Λύκειο Βιλλιών: Ενώ βοριοηπειρώτες, σεισμόπληκτοι, πλανητάρχες, αρχηγοί κρατών και πάσης φύσεως αναξιοπαθούντες, δέχονται τις ευεργεσίες του Λάτση, ο σύλλογος των αναξιοπαθούντων, υποαμοιβόμενων και ανελέητα τσουρουφλισμένων από την κρατική μεταχείριση καθηγητών αποφασίζει να πρωτοτυπήσει: αρνείται να χρησιμοποιήσει το υπόλοιπο του πετρελαίου που περίσειψε από τον θάνατο των εργατών για τη δωρεάν θέρμανση σχολείου. Έτσι, για πρώτη φορά, η επιστολή της Petrola, που ζητά, ανάμεσα στα άλλα, και την έγγραφη αποδοχή του δωρεάν καταβληθέντος ποσού (σύμφωνα με τα οικεία τιμολόγια) μένει χωρίς απάντηση.

Μια πράξη ήρεμη, αθόρυβη και απόλυτα μη-κοινοποιήσιμη, έστω και στα ψιλά των εφημερίδων υπαγορευμένη από το γεγονός πως κάποιοι

από τους τραυματίες εργάτες υπήρξαν μαθητές κάποιου από τους καθηγητές. Όπως αποδεικνύεται, το αίσθημα της αξιοπρέπειας ίσως να μην αποτελεί αποκλειστικό προνόμιο του "σεμνού, αθόρυβου και κατηγορηματικού στην άρνησή του να δίνει συνεντεύξεις, Λάτση" (Ελευθεροτυπία, 22/12/95) που οι ευεργεσίες του γεμίζουν κάθε τόσο τα σελόνια των εφημερίδων.

7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1995: 3 χρόνια αργότερα, το Τριμελές Πλημμελειοδικείο της Αθήνας, με μάρτυρες καθηγητές του Πολυτεχνείου, Χημικούς και άλλους, ειδικούς επί του θέματος, επιστήμονες αθώνει τους μηχανικούς της εταιρίας για την έκρηξη "αφού αυτή προκλήθηκε από ένα τυχαίο περιστατικό και όχι από πλημμελή συντήρηση των εγκαταστάσεων" (Τα Νέα, 7/12/95). Την ίδια ακριβώς μέρα και από τους ίδιους δικαστές, 126 καταληψίες του Πολυτεχνείου που συνειδητά επέλεξαν να μην αποδεχτούν τη μουσειακή πορεία μιας απονευρωμένης επετείου δίνοντας το δικό τους μήνυμα αντίστασης απέναντι σε μια εφυσχησμένη κοινωνία σύρρονται σε μια δίκη-παρωδία. Την ίδια ακριβώς μέρα που μισή στύλη ε-

φημερίδων μας πληροφορεί πως οι πετρελαιάδες της Petrola, με την συμπαράσταση καθηγητών του Πολυτεχνείου, βγήκαν λάδι για το θάνατο και τον τραυματισμό τόσων εργατών, δεκάδες νεολαίοι καταδικάζονται σε βαριές ποινές που για επτά από αυτούς δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα και ετοιμάζονται να οδηγηθούν στη φυλακή. Οι δικαστικοί μηχανισμοί που τόσο αβασάνιστα αθώνουν τους εθνικούς ευεργέτες, ανερυθρίαστα χρησιμοποιούν τον ποινικό κώδικα στην προσπάθεια εμπέδωσης του κλίματος τρομοκρατίας και καταστολής κατά των πολιτών που θα σηματοδοτήσει τα επόμενα χρόνια. Από τον Γενάρη ξεκινούν και οι δίκες των υπόλοιπων από τους 504 συλληφθέντων αυτής της πρωτοφανούς, για τα ευρωπαϊκά δεδομένα, κατασταλτικής επιχείρησης που ανάμεσα στα άλλα μέτρα και την ανοχή της κοινωνίας απέναντι στην ολοένα αυξανόμενη ένταση του κρατικού αυταρχισμού. Δεν είναι αργά για συσχετισμούς και δεν είναι αργά για αντίσταση...

Μια συνάδελφος από τους 126 συλληφθέντες και τους 11 καθηγητές του Λύκειου Βιλλιών στη χρονιά 1993-94

Η ΧΑΜΕΝΗ ΤΙΜΗ ΤΟΥ Α.Τ. ΒΥΡΩΝΑ

Η ΕΙΔΗΣΗ ΠΕΡΑΣΕ σχεδόν στα ψιλά των εφημερίδων. Ο Λιούτφι Οσμάντζε, 31 χρονών από την Ξάνθη, είχε την "τύχη" να πέσει καταρχήν θύμα των φοβιών και της ρουφιανιάς ενός "φιλήσυχου πολίτη" κάπου στα στενά του Βύρωνα. Η κλήση ήταν στερεότυπη:

"Άγνωστος στην απέναντι οικοδομή. Stop. Παρακαλώ μεριμνήσατε. Stop."

Η συνέχεια είναι γνωστή. Σύλληψη, βασανισμός, θάνατος. Μέσα στα στενά του Βύρωνα, στο αστυνομικό τμήμα. Ο ιατροδικαστής έκανε τη διάγνωσή του. Μπροστά στο φακό της τηλεόρασης, με την έκφραση

του φόβου να σκιάζει το πρόσωπό του, σχεδόν κυνηγμένος από κάποιον (από τις τύψεις του, ίσως; ποιος μπορεί να ξέρει;) Έμφραγμα του μυοκαρδίου η επίσημη αιτία θανάτου. Οι λοιποί μώλωπες στο σώμα και το κεφάλι του νεκρού, ουδεμία σχέση έχουν με τον προκληθέντα θάνατο και προφανώς είναι αποτέλεσμα πτώσεως.

Στην Αγγλία πριν από ένα μήνα ξέσπασαν ταραχές. Αφορμή ο θάνατος ενός μαύρου κρατούμενου σε αστυνομικό τμήμα. Στην Ελλάδα απλά κάποιοι ενημερώθηκαν από τις οθόνες τους και -ποιος ξέρει;- μπορεί και να ξεστόμισαν καμιά βρισιά.

Ο Λιούτφι Οσμάντζε είχε την "τύχη" να γεννηθεί στην Ξάνθη από μουσουλμάνους γονείς και να 'ναι κι αυτός μουσουλμάνος, ήταν δηλαδή διαφορετικός. Και όλα αυτά στον τόπο που γεννήθηκε η ελεύθερη σκέψη, η αποδοχή και ο σεβασμός του διαφορετικού.

Ο Οσμάντζε έκανε το λάθος να περιπλανιέται μεθυσμένος στα στενά του Βύρωνα, αλλά είχε την "τύχη" να νιώσει τη στοργή του Ξένιου Δία, στο πρόσωπο του άγνωστου "κύριου", στα πρόσωπα των "αδέσκατων" υπερασπιστών του νόμου.

Ο Οσμάντζε δολοφονήθηκε στα κρατητήρια του τμήματος στο Βύρωνα. Κάποιοι, προφανώς, εκτός από το μίσος τους, ήθελαν να δείξουν την αξία τους: να πάρουν την ρεβάνς για τη χαμένη τους τιμή.

Γ. Μ.

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ '95

Πρωτοφανείς ποινές στους ανηλίκους

ΣΤΙΣ 16 ΓΕΝΑΡΗ '96, στο δικαστήριο ανηλίκων, δικάστηκαν 9 ανήλικοι που είχαν συλληφθεί στο Πολυτεχνείο, στις 18 Νοεμβρίου '95.

Η δίκη άρχισε στις 11 το πρωί και τέλειωσε στις 10 το βράδυ. Πολύωρη ανάκριση σε παιδιά από 14 μέχρι και 17 ετών, εκφοβισμός, επιμονή να κατονομαστούν καθοδηγητές, πίεση να ομολογήσουν συγκεκριμένα άτομα που παρεμπόδισαν την έξοδό τους από το Πολυτεχνείο, κατήχηση για να πιστέψουν ότι ήταν θύματα ομάδων περιθωριακών, άθρησκων, ταραχοποιών, εμπρηστών, πρεζάκιδων, εχθρών της πατρίδας.

Τ' ασφυξιογόνα, οι ξυλοδαρμοί και οι συλλήψεις από αστυνομικούς, η άγρια, με πετροβολισμούς, επίθεση των "αγανακτισμένων πολιτών", σύμφωνα με την γνώμη των κυρίων ανακριτών, δεν ήταν λόγος

ικανός να εμποδίσει την έξοδό τους από το Πολυτεχνείο.

Οι ανήλικοι, στην απολογία τους, με ειλικρίνεια υποστήριξαν την αυθόρμητη προσέλευσή τους στο Πολυτεχνείο, για να τιμήσουν την επέτειο με τον τρόπο που αυτοί πιστεύουν, για να πουν ότι αρνούνται την υποκρισία, αγωνίζονται για την ελευθερία, την ισότητα, αντιστέκονται σε όλες τις μορφές καταστολής.

Η άποψη, η γνώση, η υπευθυνότητα, ενόχλησε τους δικαστές, εξοργίστηκαν δε όταν κάποιοι από τους κατηγορούμενους είπαν ότι αίτημά τους ήταν και η αποφυλάκιση του Κώστα Καραρέμα.

Απόρησαν πώς, ανήλικα παιδιά, ενημερώνονται για φυλακισμένους, αναρχικούς απεργούς πείνας και τους αποκαλούν μάλιστα και κοινωνικούς αγωνιστές.

Και η Δικαιοσύνη αποφασίζει για

τους εννέα ανηλίκους: ένα χρόνο επιμέλεια και συνεχή επιτήρηση από τους επιμελητές ανηλίκων. Επισκέψεις σε γηροκομεία, υποχρεωτική συμμετοχή σε δενδροφυτεύσεις της Αθήνας, και για ορισμένους, επιπλέον υποχρεωτική παρακολούθηση σεμιναρίων, με σκοπό την αναμόρφωσή τους. Ποινές αναχρονιστικές, κλίμα που θυμίζει εποχή χούντας.

Ακολουθούν και άλλες δίκες ανηλίκων. Συνολικά 88 δικαστούν 85, που εκτός από τις συνηθισμένες κατηγορίες, διαπάραξη οικιακής ειρήνης κλπ, τους κατηγορούν και για στάση και σύσταση συμμορίας.

Οι εισαγγελείς, οι δικαστές που τόσο πολύ ακόμα τους ενοχλεί η ελεύθερη σκέψη και έκφραση της νεολαίας, ας σκεφτούν και ας ανησυχήσουν ότι τα παιδιά θα τα βρουν μπροστά τους.

Ρ. Σ.

ΑΘΗΝΑ

ΕΠΕΛΑΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΥ

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

λευθερίας κινήσεων στους επιχειρηματίες, θα προκαλέσει την ακόμα μεγαλύτερη ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και την παράδοση των μικρομεσαίων στο αδηφάγο ανταγωνισμό των πολυεθνικών. Η εξαθλίωση των πιο φτωχών στρωμάτων και η άποσάθρωση της μεσαίας τάξης μάλλον θα πάρουν εκρηκτικές διαστάσεις.

δ) Προσπάθεια βελτίωσης του προσώπου της πολιτικής εξουσίας απέναντι στην κοινωνία. Ο Σημίτης έχει και την ευφύια και την εγκράτεια για να αποφύγει καταστάσεις που θα τον γελοιοποιήσουν (βλέπε αυλή της Εκκλησίας, αποκάλυπτες ρεμούλες κλπ.). Η εικόνα που προβάλλει είναι αυτή του σοβαρού και έντιμου πολιτικού.

Είναι καταφανές ότι στους στόχους του θα βρει τα εμπόδια που θα του προσάψουν οι άλλοι μνηστήρες της πρωθυπουργίας. Εμπόδια που θα περιορίζουν τη δύναμή του στους

κομματικούς και κυβερνητικούς μηχανισμούς, αλλά δεν θα αμφισβητούν την ουσία της πολιτικής του. Και αυτό γιατί η αμφισβήτηση της

πολιτικής του ανήκει στη δικαιοδοσία αυτών που θα υποστούν τις συνέπειες της.

Γ. Α.

Εκδηλώσεις...

★ **Η Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων και Ατόμων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση** οργανώνει μια σειρά εκδηλώσεων αλληλεγγύης στους καταλήψεις του Πολυτεχνείου και στους 7 διωκόμενους συντρόφους. Η επόμενη εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί αυτό το Σάββατο 20 Γενάρη, στις 5.30μμ. στην πλατεία Κύπρου στην καλλιθέα.

★ Την επόμενη Τρίτη, πρωτοβουλία συντρόφων καλεί ανοιχτή κουβέντα στις 6.00μμ. στην ΑΣΟΕΕ για την οργάνωση εκδηλώσεων αλληλεγγύης και αντιπληροφόρησης για τους συλληφθέντες του Πολυτεχνείου και τους διωκόμενους αγωνιστές.

Αλφα
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΕΤΟΣ 20 ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 38

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ
ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟ-
ΠΟΥΛΟΥ 45
Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη
7.00-10.00μ.μ.
ΤΗΛ. - FAX: (01) 64.58.112
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

Η παρακάτω προκήρυξη μοιράστηκε στους δρόμους και τις πλατείες της Πάτρας καθώς και στην πορεία για τον Τεμπονέρα, που έγινε την προηγούμενη εβδομάδα στην πόλη

★ Σκευωρίες της αστυνομίας (σας λέει τίποτα αυτό;)

★ Οι δικαστές εκτελούν διαταγμένη υπηρεσία στερώντας την ελευθερία σε όσους έμπρακτα διαφωνούν (ε, και; Στη Νιγηρία, πριν κάνουν τους απαγχονισμούς, "δικάζουν" τους καταδικασμένους - sic)

★ Ισχύει η θανατική καταδίκη; (μόνο για όσους δεν είναι ένοχοι και έχουν το θάρρος να τοποθετούν την Ελευθερία πιο πάνω, ακόμα κι απ' την ίδια τη Ζωή).

δικαιώματος στη ζωή ουσιαστικά, σε όσους αρνούνται να αποδεχτούν την πραγματικότητα της νέας τάξης πραγμάτων, που επιφυλάσσει, στον καθένα από μας, την εξομολόγηση του μ' ένα κακέκτυπο ανθρώπου, ενστερνιζόμενο στην πράξη το τρίπτυχο: βόλεμα - υποταγή - παθητικότητα, δεν αρμόζει ούτε στην σοβαρότητα της κατάστασης, ούτε στην κριτική στάση εγγήγορης και αντίστασης, με την οποία κάθε αγωνιστής, κάθε ελεύθερα σκεπτόμενος άνθρωπος πρέπει να αντιλαμβάνεται και να αντιμετωπίζει την επίθεση εξόντων-

τη συμμετοχή τους στα γεγονότα του Πολυτεχνείου '95 - για 7 απ' αυτούς, οι οποίοι αποτελούσαν το πρώτο γκρουπ υποδίκων, οι εφέσεις δεν είχαν ανασταλτικό, ως προς την εκτέλεση της ποινής, χαρακτήρα. Οι δικαστές αγανάκτησαν και θέλησαν να τους εκδικηθούν έτσι, διότι εξέφρασαν (οι 7) δημόσια την άποψη-βεβαιότητά τους για το "στήσιμο", τόσο του σόου καταστολής από πλευράς αστυνομίας και πολιτικών "εγκεφάλων" του Υπουργείου Δημοσίας Τάξης κατά τη νύχτα της 17ης Νοεμβρίου του 1995, όσο και του σό-

νών, δεν ταιριάζει. Δικαιολογείται μόνο σαν αντανάκλαση της έλλειψης κάθε σοβαρότητας από πλευράς δικαστικών μηχανισμών. Δικαιολογείται από την γελοιοποίηση κάθε έννοιας και εφαρμογής του Δικαίου από πλευράς μηχανισμών "απόδοσης δικαιοσύνης".

Το αστικό κράτος και οι μηχανισμοί αυτοπροστασίας του σε όλο τους το μεγαλείο. Και το γέλιο, που θα έπρεπε να προκαλούν τέτοιου είδους χειρισμοί από πλευράς μηχανισμών κρατικής καταστολής, θα ήταν και βροντερό και ασταμάτητο, αν οι συνέπειες, τόσο στις ζωές των διωκόμενων, όσο και στην προσωπική δυνατότητα του καθενός από μας να εκφράζει τη γνώμη του, να διαφωνεί και να αγωνίζεται, δεν ξεπερνούσαν κατά πολύ τα όρια της τραγικότητας. Μόνο που δεν θα τους κάνουμε τη χάρη να γίνουμε τραγικοί ήρωες. Η τραγωδία υπάρχει και βαδίζει προς την κορύφωσή της, μόνο που αυτοί που θα συντρίβουν κάτω από το βάρος των συνθηκών δεν θα είναι οι κοινωνικοί αγωνιστές και οι διαφωνούντες. Τραγική κατάληξη θα έχουν -και γι' αυτό θα πρέπει να φροντίσουμε όλοι- όσοι θέλουν να φυλακίσουν και να συντρίψουν το δικαίωμα όλων μας στη ζωή. Τραγική κατάληξη θα έχουν όσοι ακρωτηριάζουν τις ζωές μας.

ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΘΕΙ ΚΑΝΕΝΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ Κ Α Τ Α Δ Ι Κ Ε Σ

Πρωτοβουλία ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ για την Κοινωνική Αυτοάμυνα

ΟΙ ΜΕΛΟΘΑΝΑΤΟΙ, ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΚΑΙ Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΩΝ... ΓΕΛΟΙΩΝ

★ Όταν οι υπόδικοι δεν χωράνε στις δικαστικές αίθουσες (Πολυτεχνείο '95), πρέπει να φτιάξουνε μεγαλύτερα δικαστήρια ή να κάνουν τις δίκες σε κλειστά γήπεδα; (Αν διαλέξατε το ένα από τα δύο... χάσατε! Η σωστή λύση είναι να εξουσιοδοτηθούν οι αστυνομικές αρχές, ώστε να εκδίδουν μόνες τους τις καταδικαστικές αποφάσεις. Άσε που έτσι θα γλυτώναμε κι από όλα αυτά τα πέρα-δώθε καθώς κι απ' τα δικαστικά έξοδα, που δεν είναι και λίγα - έχετε υπόψη σας πόσα παίρνουν οι δικαστές!!) -

★ Αστυνομικές, κοσμοπολίτικες, ερωτικές... σειρές στο χαζοκούτι, προς παραμύθισμα - και όχι μόνο - του κοινού. Τώρα και θεατρνίστικες σειρές απόδοσης "δικαιοσύνης" προς εκφοβισμό και συμμόρφωση των απανταχού διαφωνούντων. (Όταν οι νόμοι και η εφαρμογή τους πνίγει και αλλοιώνει το κοινό περί δικαιοσύνης αίσθημα, χωρίς η αντίσταση να γενικεύεται, τότε ο καθένας που διαφωνεί και αγωνίζεται είναι ο επόμενος υπόδικος και -μην αυταπατάσθε- καταδικασμένος).

★ **Η ΔΙΑΘΕΣΗ** διακωμώδησης ζητημάτων τόσο σοβαρών όσο η στέρηση της ελευθερίας και του

σης των θεσμικών μηχανισμών προστασίας της αστικής "νομιμότητας" (=σιγή νεκροταφείου), η οποία συγκεκριμενοποιείται εξώφθαλμα (χωρίς να εξαντλείται σ' αυτά) στα παρακάτω σημεία:

- Καταδίκη, σε 10 χρόνια φυλάκιση, του Γιώργου Μπαλάφα, από ένα εμφανέςστα στημένο δικαστήριο, για τα ίδια αδικήματα για τα οποία είχε πρωτόδικα αθωωθεί.

- Καταδίκη, σε 5 χρόνια φυλάκιση, χωρίς ουσιαστικά να υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία.

- Καταδίκη, σε 40 μήνες φυλάκιση, των 106 από τους 117 (οι υπόλοιποι έφαγαν μικρότερες ποινές, εκτός από 1 που θεωρήθηκε "άσχετος") που δικάστηκαν ήδη για

ου "απόδοσης δικαιοσύνης" με προαποφασισμένες καταδίκες.

- Προσωπικός και ηθικός διασυρμός και στέρηση της ελευθερίας υποδίκων, με βάση καταφανώς στημένες, από την αστυνομία, σκευωρίες και ουσιαστική φυσική εξόντωση των κατηγορουμένων (ο Κ. Καραρέμας αφέθηκε ελεύθερος με περιοριστικούς όρους μετά από 69 μέρες απεργία πείνας και ο Χ. Μαρίνος, στον οποίο επιβλήθηκε κατ' οίκον περιορισμός -προφανώς για κελί απομόνωσης θα χρησιμοποιούν την τουαλέτα του σπιτιού του- μετά από 70 μέρες απεργία πείνας).

Το ευτράπελο, λοιπόν, στην προσέγγιση τέτοιου είδους γεγο-

ΣΗΜΕΡΑ, ΟΠΩΣ ΠΑΝΤΑ, ΠΑΙΖΟΥΝ ΒΡΩΜΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

ΣΤΙΣ 13 ΟΚΤΩΒΡΗ '95 όπως είχαμε ανακοινώσει στην εφημερίδα μας (αρ.φ. 25), ξεκίνησε η δίκη των 4 αναρχικών συντρόφων στο Τρέντο της Ιταλίας με την κατηγορία της ένοπλης ληστείας.

Οι δικαστές χωρίς στοιχεία προχώρησαν σε μία πολιτική δίκη με υποψίες ότι επειδή είναι αναρχικοί θα μπορούσαν να είχαν κάνει και μία ληστεία.

Υστερα από αλληπάλληλες διακο-

πές της δίκης - φιάσκο για τους "καθαρούς" δικαστές και μαφιόζους μπάτσους, έπρεπε να επινοήσουν ένα τέχνασμα - γνωστές σ' όλους μας οι μέθοδοι... - για να δικαιολογήσουν την ύπαρξη μιάς τέτοιας δίκης.

Και ενώ οι τραπεζικοί υπάλληλοι ΔΕΝ αναγνώρισαν στα πρόσωπα των συντρόφων κανέναν εκ των ληστών, ξαναδιακόπτον!

Έτσι, ανήμερα της 17-11-95 ειδικό σώμα της αστυνομίας μπουκάρει σε σπίνια 100 συντρόφων και στα κελιά των αναρχικών που βρίσκονται στις ιταλικές φυλακές, κατάσχουν έντυπο υλικό και αποδίδουν κατηγορίες για ένοπλη ανατρεπτική αναρχική οργάνωση που χρηματοδοτείται από απαγωγές προσώπων και ληστείες, για ανατινάξεις στύλων ηλεκτρικού ρεύματος για...για... ακόμα και για φόνο!

Δεν τους φτάνει όμως αυτό. Δικα-

στές της Ρώμης που αναλαμβάνουν την υπόθεση δίνουν στην δημοσιότητα, στις 3-1-96, τους λόγους που προχώρησαν σ' αυτό το μπαράζ διώξεων αναρχικών και σε εθνικό επίπεδο, σε όλες τις καθημερινές εφημερίδες μασουλάνε το αγαπημένο τους φαγητό, την τρομοκρατία.

Κατασκευάζουν μία χαφιέ, που εμφανίζεται ως μετανοιωμένη και διασπασμένη, της παρέχουν αμνηστία (δεν κατηγορείται, δεν είναι στη φυλακή) για να καταθέσει ένα ολοκληρωμένο ψέμα.

Μέσα σ' αυτό το χάος των μπάτσων και των δικαστών, οι εν λόγω εφημερίδες αναφέρουν ότι ξεσκόνισαν το κελί της φυλακής (!) που βρίσκεται και η Βαγγελιά. Από αυτό το γεγονός και μόνο καταλαβαίνουμε ότι κι οι δημοσιογράφοι που παίρνουν τα στοιχεία τους απευθείας απ'

τους φακέλους των μπάτσων, ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΑΙΖΟΥΝ ΕΝΑ ΒΡΩΜΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ, σε βάρος της ζωής, της αξιοπρέπειας και της ελευθερίας των συντρόφων.

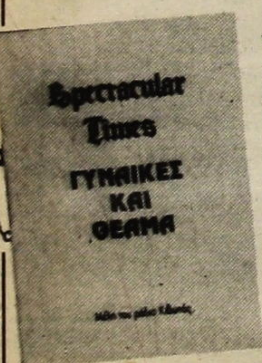
Αυτή η σκευωρία του αιώνα στο χώρο του επαναστατικού κινήματος στην Ιταλία, αλλά και σε ολόκληρον τον κόσμο, είναι πρωτοφανής και παρόλογη.

Εμείς, οι έλληνες αναρχικοί και επαναστάτες, πάντα αλληλέγγυοι στους συντρόφους μας, όπου κι αν βρίσκονται στέλνουμε ένα μήνυμα:

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΟΤΙ ΠΑΙΖΟΥΜΕ ΜΕ ΑΝΙΣΟΥΣ ΟΡΟΥΣ, ΘΑ ΑΠΑΝΤΗΣΟΥΜΕ ΣΠΑΖΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗ ΝΕΑ ΣΚΕΥΩΡΙΑ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΕΔΑΦΟΣ ΓΙΑ ΑΣΑΦΕΙΕΣ...

ΜΕΡΙΚΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ.

Κυκλοφόρησαν...

★ **"Γυναίκες και θέαμα"** τιτλοφορείται η νέα προσούρα που επιμελήθηκαν μέλη του ράδιο Κιβωτός από τη Θεσσαλονίκη. Η προσούρα διατίθεται με μια... πανέμορφη παραμύθια. Πρόκειται για μετάφραση κειμένου της Carol Ehrlich, μέρος μιας μεγαλύτερης δουλειάς με τίτλο "Σοσιαλισμός, αναρχισμός και φεμινισμός". Πρωτοεκδόθηκε από την ομάδα Research Group One στις ΗΠΑ το 1977. Μπορείτε να την προμηθευθείτε επικοινωνώντας με το ράδιο Κιβωτός στο τηλέφωνο-fax 031-855706 (Τ.Θ.17603/ 54009 Θεσσαλονίκη).

★ Από την επόμενη Τετάρτη 24 Γενάρη, θα διατίθεται το ημερολόγιο του ΑΛΦΑ για το 1996. Σχεδιάστηκε με τη μορφή συλλογής κειμένων σε συνθέσεις φωτογραφιών και σκίτσων. Οι φίλοι από την επαρχία μπορούν να επικοινωνούν με το τηλέφωνο της εφημερίδας. Τα σημεία διάθεσης θα ανακοινωθούν στο επόμενο φύλλο. Τα όποια έσοδα θα διατεθούν για τον ηλεκτρονικό εξοπλισμό του εκδοτικού μηχανισμού του ΑΛΦΑ σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΤΑΛΙΑ

ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΑΠΟ 15 ΓΕΝΑΡΗ

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

λείας της Novara όπου βρισκόμαστε, αλληλεγγύη με τους συντρόφους και τις συντρόφισσες του αναρχικού κοινωνικού ιστού στον οποίο ανήκουμε και ιδιαίτερα με τους συντρόφους και τις συντρόφισσες τους ελληνικού αναρχικού κινήματος, οι οποίοι αυτή τη στιγμή βρίσκονται κάτω από το στόχαστρο των ίδιων κατασταλτικών και δυσφημιστικών σκοπιμοτήτων από πλευράς του ελληνικού κράτους, ειδικά ύστερα από τα τελευταία γεγονότα του Πολυτεχνείου της Αθήνας.

Ενάντια στις διώξεις και τους συστηματικούς εκφοβισμούς από πλευράς των κατασταλτικών μηχανισμών του κράτους και του κεφάλαιου, οι οποίοι διαμέσου συνεχών διαρρήξεων και κλοπών έγγραφου υλικού, με την καταδίκη πρωταρχικά από τα μόνια και έπειτα με το δικαστικό απαγχονισμό, διαμέσου παρανοϊκών, και δυσφημιστικών αστυνομικών σκευωριών, ορισμένων αναρχικών σε υψηλότερες ποινές κράτησης, κα-

τέληξαν τους μήνες Νοέμβριο και Δεκέμβριο του '95 σε πολυάριθμες έρευνες σε σπίνια, έρευνες μέσα και έξω από τις φυλακές, με σοβαρότατες κατηγορίες, επανειληπτικές, μεταξύ άλλων, τη σκευωρία γύρω από τη γνωστή υπόθεση της απαγωγής Silocchi: ανατρεπτική οργάνωση, ένοπλη συμμορία, ληστείες, απαγωγή ατόμων, επιθέσεις σε εγκαταστάσεις δημόσιου κινδύνου, δολοφονίες κλπ.

Τα άτομα τα οποία χτυπήθηκαν, ακόμα και αυτά που ήταν κρατούμενα στη φυλακή, δεν κατηγορούνται με βάση συγκεκριμένα γεγονότα και στοιχεία, αλλά μπήκαν κάτω από το στόχαστρο της καταστολής εξαιτίας της ριζικής εναντίωσής τους ενάντια σε κάθε εκμετάλλευση και κυριαρχία και εξαιτίας των συνδέσμων αλληλεγγύης τους κύρια με όποιον σύντροφο βρίσκεται στη φυλακή.

Novara 15/1/96, ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Ετυμηγορία για μια πολιτική δίκη

νται με απέλαση στην Ισπανία, όπου τους περιμένουν βασανιστήρια από τους ισπανούς μπάτσους. Οι γάλλοι υπήκοοι καταδικάστηκαν σε ποινές με αναστολή (μέχρι δύο χρόνια για τον παπά της Espelette), εκτός από μια γυναίκα από την Rennes που καταδικάστηκε σε ένα χρόνο φυλάκιση χωρίς μετατροπή. Δίκη ενός πρώτου απολογισμού της απόφασης αυτής, φαίνεται πως οι δικαστές "άκουσαν" τις αντιφάσεις της δικογραφίας που μεταβιβάστηκε από τον ανακριτή L. Levert. Αυτός αναγνώρισε στα πρόσωπα των 68 κατηγορουμένων ένα τρομοκρατικό δίκτυο, ενώ η υπεράσπιση και οι διαδηλώσεις αλληλεγγύης (1500 άτομα διαδήλωσαν στις 16 Δεκέμβρη στο Morlaix ζητώντας την απελευθέρωση όλων των κατηγορουμένων) κατάγγειλαν την εγκληματοποίηση μιας πράξης αλληλεγγύης προς διωκόμενους που ωθήθηκαν στην παρανομία. Καθώς όμως πρόκειται για κατεχόμενη πολιτικές δίκες, υπό ειδική "τρομοκρατική" νομοθεσία, πολιτική ήταν και η απόφαση. Μόνο 7 αφέθηκαν

ελεύθεροι. Οι γάλλοι υπήκοοι καταδικάστηκαν με αναστολή για το γεγονός ότι στάθηκαν αλληλέγγυοι, μία απελευθέρωση που θα μπορούσε να θεωρηθεί προσβολή προς την εισαγγελία. Τέλος, η γυναίκα από την Rennes που καταδικάστηκε σε έναν χρόνο χωρίς μετατροπή (ενώ ο εισαγγελέας είχε προτείνει διπλάσια ποινή) χρησίμευε ως διέξοδος στην απόφαση της εξουσίας, αλλά και ως προειδοποίηση προς οποιονδήποτε θελήσει να σταθεί αλληλέγγυος στους βασικούς διωκόμενους.

Η αντιτρομοκρατία, μία φωλιά φιδιών

Οι δικαστές του 14ου αντιτρομοκρατικού τμήματος της παρίσινης εισαγγελίας προέρχονται οι περισσότεροι από το APM (σωματείο της άκρα δεξιάς), ενώ ο εισαγγελέας Stoller, προκειμένου να συντάξει το κατηγορητήριο στηρίχθηκε σε μια λίστα υποτιθέμενων μελών του ETA που του προμήθευσε η ισπανική αστυνομία, ανταμοίφθηκε με προαγωγή.

Το περίφημο 6ο τμήμα της δικαστικής αστυνομίας, που ασχολείται με την αντιτρομοκρατία, διευθύνεται από τον R. Marion, τον επονομαζόμενο Roger ο παλαβός, ο οποίος συμμετείχε στην καθαίρεση δύο υψηλόβαθμων μπάτσων που δεν συνεργάστηκαν με την αντιτρομοκρατική.

Η επικίνδυνη εκτροπή

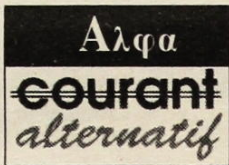
Οι συλλήψεις συνεχίζονται. Στα τέλη του Νοέμβρη συνελλήφθησαν 4 βασικοί φυγάδες και μία βρετόνη. Τη Δευτέρα 18 Δεκέμβρη προφυλάκιστηκαν άλλα 8 άτομα στη Βρετάνη, εκ των οποίων δύο αγρότες, για παρόμοια υπόθεση φιλοξενίας. Έχουμε να κάνουμε λοιπόν με τη μετατροπή της "βοήθειας σε παράνομη παραμονή" που παρέχεται σε, δυνάμει τρομοκράτες (:), παράνομους μετανάστες σε "συνεργασία κακοποιών ενόψει τρομοκρατικής πράξης" -πράγμα που μπορεί να επιφέρει κάθειρξη έως και δέκα χρόνων. Αυτό το φθινόπωρο η αστυνομία έπρεπε να καταγράψει "τις φιλοσοφικές και πολιτικές απόψεις καθώς και τις συνδικαλιστικές και ηθικές εντάξεις -ομοφυλοφιλία, σεξουαλική παρέκκλιση, κλπ" ανθρώ-

πων που θεωρούνται πιθανοί τρομοκράτες, των γνωστών τους καθώς και των πραγματικών ή πιθανών θυμάτων τους. Όπως παρατηρεί το SAF (συνδικάτο δικηγόρων Γαλλίας), ολόκληρος ο γαλλικός πληθυσμός μπορεί να συμπεριληφθεί σε αντιτρομοκρατικούς φακέλους με αυτά τα κριτήρια! Αρκεί να παραβρεθεί κανείς σε μια συνάντηση υποστήριξης κατηγορουμένων για να ανακριθεί και να κατηγορηθεί ως τρομοκράτης. Το συντονιστικό των επιτροπών υποστήριξης των κατηγορουμένων για το δικαίωμα του ασύλου αποφάσισε να κινητοποιηθεί ενάντια στην απαράδεκτη απόφαση της 20ης Δεκέμβρη στο Παρίσι διοργανώνοντας μια διαδήλωση στις 10 Φλεβάρη '96 και απαιτώντας την απελευθέρωση όλων των κατηγορουμένων ή φυλακισμένων.

★ Για πληροφορίες, γράψτε στην **Επιτροπή Υποστήριξης για το Δικαίωμα του Ασύλου στην Νάντη**: CSNIDA, c/o Le Local, 16 rue Sanlecque, 44100 Nantes. Από το περιοδικό **Courant Alternatif** (περιοδικό της Οργάνωσης Ελευθεριακών Κομμουνιστών), τεύχος 55, Γενάρης '96

Μία διαφοροποιημένη καταστολή

Η απόφαση της 20ης Δεκέμβρη καταδικάζει τους βασικούς του Νότου σε ποινές που κυμαίνονται από 3 ως 8 χρόνια, ενώ η πρόταση του εισαγγελέα ήταν για 5 έως 10 χρόνια: τρεις αφέθηκαν ελεύθεροι επειδή προσμετρήθηκε ο χρόνος προφυλάκισης στην ποινή τους. Πρόκειται όμως για πικρή ελευθερία αφού δυο από αυτούς απειλού-

ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΥΣΚΟΛΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΡΙΑΣ

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί μέρος του διαλόγου που γίνεται από συντρόφους στη Γερμανία σχετικά με την δίωξη του περιοδικού **Radical**. Τα μέλη του **Radical**, καθώς και άλλοι σύντροφοι, κατηγορήθηκαν σαν συνεργάτες και υποστηρικτές ένοπλων οργανώσεων (όπως δημοσιεύσαμε και σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας). Κάποιοι απ' αυτούς επέλεξαν να διαφύγουν στο εξωτερικό, ενώ κάποιοι προτίμησαν ν' αντιμετωπίσουν τα γερμανικά δικαστήρια. Παραθέτουμε παρακάτω το κείμενο που εκφράζει την άποψη των συντρόφων που επέλεξαν την αυτοεξόρισή τους:

ΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ, αυτοεξορία ή φυλάκιση, δεν είναι κάτι καινούργιο στην ιστορία της αντιστάσεως: αγωνιστές στην Ισπανία, αντιφασίστες στον Β' παγκόσμιο πόλεμο, λατινοαμερικάνοι σύντροφοι κατά την διάρκεια της χούντας.

Είναι σημαντικές οι ιστορικές και διεθνείς εμπειρίες που μας μεταφέρονται τις περισσότερες φορές μόνο γραπτά.

Είναι επίσης σημαντικός ο διαχωρισμός εξορίας, παρανομίας και δραπετεύσεως. Δραπεύευση σημαίνει φυγή, να ξεφεύγεις. Μπορεί να είναι η πρώτη κίνηση, αρνητικά καθορισμένη, κίνηση καταρχήν αντίδρασης. Παρανομία είναι η τελική επίγνωση της ένοπλης οργάνωσης, φυσικό επακόλουθο της συγκαλυμ-

μένης δομής της ομάδας. Εξορία είναι η ζωή σε ένα καινούργιο περιβάλλον, με άλλους όρους, μακριά από την μέχρι τώρα καθημερινότητά.

Για την απόφαση της εξορίας ή της παράδοσης, καθοριστική είναι η προσωπική πολιτική συμπεριφορά του καθενός στο παρελθόν. Είναι η τωρινή κατάσταση ένα βήμα στα σκατά, ή είναι συνέπεια ενός συνειδητού ρίσκου μια πολιτικής δουλειάς, που για τον σκοπό της ήσουν πεισμένος όσο και για το τίμημα προσωπικών δυσκολιών και καταστολής. Με αυτήν την στάση δεν παραδίνεσαι, αλλά, και έτσι να γίνει, η φυλακή θα σου είναι εύκολη.

Ο πρώτος καιρός στην εξορία χαρακτηρίζεται βέβαια από θλίψη, αισθήματα αναχωρητισμού και προβλήματα προσαρμογής. Λόγω αυτών των προβλημάτων, στους πρώτους μήνες η σκέψη για την νόμιμη επιστροφή φαίνεται σημαντικότερη από ότι μετά από ένα χρόνο. Οι περισσότεροι στο παρελθόν, όπως και τώρα, δηλούνται ότι μετά από ένα χρόνο περίπου τα πράγματα ήταν πιο εύκολα. Μερικοί δεν ήθελαν και να γυρίσουν πίσω γιατί προσαρμόστηκαν στην καινούργια ζωή της εξορίας.

Εξορία είναι πετυχημένη φυγή -ευκαιρία για δημιουργία. Το να μπορείς να αδράξεις αυτήν την ευκαιρία, και όχι απλώς να θέλεις να επιζήσεις, αλλά και να μπορείς να αναπτύξεις πολιτική δράση, είναι καθοριστικό. Εξορία σημαίνει επίσης, να μην είσαι μόνος και να μπορείς να ζεις σε μια αρχικά ξένη κοινωνία, να μαθαίνεις, να αγωνίζεσαι και τελικά να επεμβαίνεις από εκεί για όσα συμβαίνουν "σπίτι".

Το να παραδοθείς, η φυλάκιση, είναι ψευδο-εναλλακτική επιλογή που δεν έχει να προσφέρει σχεδόν τίποτα. Και για την φυλακή, όσο και για την εξορία, δύο επίπεδα αναδει-

κνύονται: αυτό που αφορά τους ίδιους τους διωκόμενους και αυτό που αφορά όσους στέκονται αλληλέγγυοι.

Η απόφαση για φυλακή ή εξορία εξαρτάται και από τους μεν και από τους δε και έτσι πρέπει να είναι συλλογική. Το να βοηθάς κάποιον/α στην εξορία είναι άλλο πράγμα από το να τον/την επισκεφθείς απλά στη φυλακή. Το πρώτο σίγουρα είναι πιο ικανοποιητικό, διδακτικό και δημιουργικό.

Σίγουρα, υπάρχουν οικονομικά, χρονικά και κάθε λογής προβλήματα, που όσο πιο συρρικνωμένη και απομονωμένη είναι γενικά η ακροαριστερά, τόσο μεγαλύτερα θα είναι. Αλλά το να καθορίζεται μια επιλογή από τέτοιες αδυναμίες, θα ήταν μάλλον μια λάθος πολιτική εξέλιξη. Υπήρχαν και θα υπάρχουν πάντα καλύτερες λύσεις από το να παραδοθείς. Σημαντικό είναι να μην βασίζεσαι μόνο στα νομικά, ιδιαίτερα στους δικηγόρους, που είναι προσκολλημένοι στους τύπους και γι' αυτό δεν είναι και οι καλύτεροι σύμβουλοι. Ένα πρόσφατο παράδειγμα είναι η υπόθεση Kaidl (φασίστας, ο οποίος σκοτώθηκε μετά από επίθεση αυτόνομων σε εστιατόριο στο Βερολίνο). Σε αυτή την υπόθεση, όσοι από τους κατηγορούμενους ακολούθησαν τις συμβουλές των δικηγόρων, προφυλακίστηκαν.

Όποιος/α παραδινόταν έμπαινε φυλακή και την είχε άσχημα. Και αυτό εξηγείται εύκολα. Η παράδο-

ση οδηγεί στην γνώση πως ό,τι και να συμβεί από και πέρα είναι δικό σου φταίξιμο. Ας μη παραδίνεσυνα. Μια στραβή στην φυλακή, ένα κακόγουστο άρθρο στις εφημερίδες, όλα αυτά θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί. Τέτοιου είδους τροπή, που τελικά προκαλεί θυμό και ταλαιπωρία δεν θα υπήρχε στην εξορία.

Να παραδοθείς με αντάλλαγμα την απελευθέρωσή σου έχει άλλα αρνητικά. Η φυλακή συνεχίζει να σε απειλεί και έτσι σε κάνει ευάλωτο σε εκβιασμούς και σου επιβάλλει μια συμμαζεμένη συμπεριφορά -μια κατάσταση ομοιομορφίας εξαναγκασμού. Και βέβαια μέσα σου, σε καταβάλει το αίσθημα ότι σε λύγισαν. Και αυτό τελικά, θίγει την ίδια σου την προσωπικότητα. Τέτοιες ζημιές στην πολιτική σου ιστορία δεν ξεπερνιούνται.

Εξορία είναι η ζωή μέσα στην κοινωνία και ας είναι στο περιθώριο και με λίγους, αλλά παραμένει η επιλογή σου. Η φυλακή είναι μοναξιά, και η φαινομενική επικοινωνία με τον παλιό σου περιβάλλον, στην πραγματικότητα, και λόγω ελέγχου επισκεπτών, γραμμάτων κλπ σημαίνει πολύ μεγάλη απόσταση. Μια καλή συνάντηση κάθε δύο, τρεις βδομάδες για μερικές μέρες αξίζει πολύ περισσότερο από ένα-δυο επισκεπτήρια την βδομάδα σε ένα ηθικά διασπαστικό περιβάλλον, με αηδιαστικούς φύλακες να παρακολουθούν. Η επικοινωνία στην εξορία σίγουρα

δεν είναι εύκολη, αλλά οργανώνεται πολύ πιο εύκολα σε σχέση με την φυλακή.

Σημαντικό: όποιος/α έχει προβλήματα στην εξορία και νομίζει ότι δεν αντέχει, αυτός/η θα έχει περισσότερα προβλήματα με την φυλακή και τους μπάτσους. Γιατί οι μπάτσοι δεν κρατάνε συμφωνίες και ψάχνουν για αδυναμίες με την λογική: όταν φτάνει η πίεση της εξορίας για να υποκύψει κανείς, τότε η πίεση της φυλακής θα φέρει ακόμα καλύτερα αποτελέσματα.

Επίσης λείπει, σε αυτούς που παραδίδονται, και ο απαραίτητος σεβασμός του συγκρατούμενου, ιδιαίτερα από αυτούς που κάνανε αγώνα για να μην τους πιάσουν ή προσπάθησαν να αποδράσουν. Αυτοί έχουν μικρή κατανόηση σε κάποιους που από μόνοι τους πάνε στο κελί.

Επίλογος: Είναι σημαντικό να έχεις στην εξορία μια συμμετοχή σε πολιτικές δραστηριότητες και ας είναι και μικρή. Το να περιμένεις στην εξορία, δεν κοστίζει πολύ, το να παραδοθείς μπορεί να κοστίσει πάρα πολλά και όχι μόνο για αυτούς που το κάνουν. Η αναμονή ξεκαθαρίζει τα πράγματα, η παράδοση είναι ανυπομονησία. Χάνεις τον σεβασμό του άλλου όπως και του εαυτού σου. Όπως λένε και οι λατινοαμερικάνοι σύντροφοι: χάνεις την αξιοπρέπεια σου.

Ομάδα "Wider den Kuick",
Radikal NR. 153
μετάφραση S.R.

Τιμήθηκε η μνήμη της Ρόζας Λούξεμπουργκ

Την Κυριακή 14 Γενάρη συμπληρώθηκαν 77 χρόνια από τη δολοφονία της Ρόζας Λούξεμπουργκ και του Καρλ Λήμπκνεχτ. Στο Βερολίνο είχε οργανωθεί εκδήλωση μνήμης από το Κόμμα του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού (PDS, πρώην κομμουνιστές). Οι γερμανοί αυτόνομοι όμως είχαν άλλη γνώμη. Έτσι η μνήμη της Λούξεμπουργκ τιμήθηκε με πιο ουσιαστικό τρόπο, αφού ξέσπασαν συγκρούσεις με την αστυνομία που είχαν ως αποτέλεσμα το τραυματισμό 21 μπάτσων. Συνελήφθησαν 14 άτομα ενώ το PDS (φυσικά) καταδίκασε τα έγκλημα της αστυνομίας και των διαδηλωτών.

ΤΟΥΡΚΙΑ: Συνεχίζεται η αυταρχική επίθεση

ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ οι Αλεβήδες πραγματοποίησαν διαδηλώσεις στο προάστιο Γαζιοσμάν-πασά της Ισταμπούλ, όπου τον περασμένο χρόνο σε αντίστοιχες κινητοποιήσεις δολοφονήθηκαν από μπάτσους, φασίστες και ισλαμιστές είκοσι άτομα. Η αστυνομία για μία ακόμη φορά επιτέθηκε στους διαδηλωτές με αποτέλεσμα να ξεκινήσουν συμπλοκές, κατά τη διάρκεια των οποίων συνελήφθησαν 17 άτομα.

Από ότι φαίνεται ο διευθυντής ασφαλείας της πόλης, ο Ορχάν Τασανλάρ, βάλθηκε να αποδείξει ότι υπάρχουν και άνθρωποι της εξουσίας που κρατάνε το λόγο τους. Ο συγκεκριμένος αξιωματούχος, ό-

ταν ανέλαβε το πόστο του δήλωσε ότι "έρχεται για να σπάσει κεφάλια". Κάτι που το αποδεικνύει με τον πιο κυριολεκτικό τρόπο... Κατά τη διάρκεια της επίθεσης της αστυνομίας σε διαδήλωσή αλληλεγγύης στους εξεγερμένους των τουρκικών φυλακών, την προπερασμένη βδομάδα, συνελήφθη ο δημοσιογράφος Μετίν Γκιόκτεπε, ο οποίος αργότερα "εξέπνευσε καθώς έκρουσε με δύναμη το κεφάλι του στον τοίχο του κελιού του"... Κι όλα αυτά ενώ μέσα στο περιβάλλον κυβερνητικής αστάθειας του τελευταίου καιρού, όλο και περισσότερα μέλη ακροδεξιών και ισλαμιστικών οργανώσεων στελεχώνουν τον κρατικό μηχανισμό.

Γ' Αμερικάνικη αυτοκρατορία με σύνορα τα Βαλκάνια

"Η Ουάσιγκτον, αντί να βλέπει τη Βοσνία ως τα ανατολικά σύνορα του ΝΑΤΟ, θα μπορούσε να θεωρήσει τα Βαλκάνια ως τα δυτικά σύνορα μιας επεκτεινόμενης με ταχύτητα σφαίρας επιρροής στη Μέση Ανατολή". (Jacob Heilbrunn/Michael Lind, "ειδικοί αναλυτές" της επιθεώρησης "The New Republic").

"Ζείτε μια από τις μεγαλύτερες παραδόσεις των ενόπλων δυνάμεων των ΗΠΑ, προστατεύοντας τα εθνικά μας συμφέροντα". (Bill Clinton, πρόεδρος των ΗΠΑ, απευθυνόμενος στους αμερικάνους στρατιώτες κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του στη Βοσνία, το περασμένο σαββατοκύριακο).

Ο ΣΑΞΟΦΩΝΙΣΤΑΣ Bill Clinton πραγματοποίησε το περασμένο σαββατοκύριακο μια

περιόδια, δίκην ρωμαίου αυτοκράτορα, στα εδάφη της Βοσνίας, για να επικυρώσει και στο επίπεδο του δημοσιογραφικού εντυπωσιασμού την αμερικάνικη κυριαρχία στα Βαλκάνια. Αυτή η θεατρική επίδειξη μπορεί να ήταν αναγκαία για την οικοδόμηση του προφίλ του συγκεκριμένου ανδρείκελου της εξουσίας εν' όψει των προεδρικών εκλογών στις ΗΠΑ και για την ενίσχυση της εικόνας της υπερδύναμης μέσα στην αμερικάνικη κοινωνία των δύο τρίτων και των τρομακτικών οικονομικών αντιθέσεων, ωστόσο δεν ήταν καθόλου απαραίτητη για την απόδειξη του ρόλου των πλανητόματων στο μακελειό στην πρώην Γιουγκοσλαβία και στην σημερινή μορφή της λείας. Τα γεγονότα άλλωστα μιλάνε από μόνα τους.

Κατά τη διάρκεια της επίσκεψης του Clinton συμφωνήθηκε η ανάληψη από τις ΗΠΑ της "διατήρησης της τάξης" στο Mostar μιας και υπήρχαν ανησυχίες για μελλοντικές προστριβές μεταξύ Κροατών και μουσουλμάνων που θα μπορούσαν να ταρά-

ξουν την οικονομικά προσοδοφόρα διαδικασία ανοικοδόμησης της χώρας. Επιβεβαιώθηκε επίσης η συμφωνία για την συγκρότηση του στρατού της Κροατο-μουσουλμανικής Ομοσπονδίας υπό την καθοδήγηση της αμερικάνικης ιδιωτικής εταιρείας M.P.R.I. (βλ. προηγούμενο φύλλο του Αλφα). Μάλιστα το πεντάγωνο δημοσιοποίησε και τον προϋπολογισμό της πρώτης φάσης της επιχείρησης, που θα ξεπεράσει τα 500.000.000 δολάρια. Ειδική εκπαίδευση θα πραγματοποιηθεί στο έδαφος χώρας-μέλους του ΝΑΤΟ, "κατά πάσα πιθανότητα στην Τουρκία". Τις ίδιες μέρες, ο γιγής των αλβανών του Κοσσυφοπεδίου Ιμπραήμ Ρουγκόβα δήλωσε ότι αποδέχεται τη "μεσολάβηση" του βοηθού του υπουργείου εσωτερικών των ΗΠΑ Richard Holbrooke για "διευθέτηση" του προβλήματος του Κοσσυφοπεδίου χωρίς απόσχισή του από τη Νέα Γιουγκοσλαβία. Από την άλλη μεριά, η Νέα Γιουγκοσλαβία του Μιλόσεβιτς προετοιμάζεται να μετάρχει κι αυτή στη ΝΑΤΟϊκή "Συνεργασία για την Ειρήνη".

Εκτός από τα παραπάνω κι ενώ συνεχίζεται η ανάπτυξη των ΝΑΤΟϊκών στρατευμάτων, με κυριότερη ενδιάμεση βάση για τις χερσαίες επιχειρήσεις τη βάση του ΝΑΤΟ στην Ουγγαρία της κυβέρνησης των πρώην κομμουνιστών, ανακοινώθηκε ότι στη Βοσνία θα αναπτυχθεί και διεθνής αστυνομική δύναμη. Συγκεκριμένα, το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ γνωστοποίησε ότι "σε συμφωνία με τις αποφάσεις του Dayton", διεθνής δύναμη 1.721 μπάτσων θα αναλάβει την αστυνόμευση "ευαίσθητων" περιοχών της Βοσνίας. Ήδη πραγματοποιούνται περιπολίες διεθνών μπάτσων στις σερβικές γειτονίες του Σαράγιεβο. Κι ενώ συμβαίνουν όλα αυτά, τερασία караβάνια σέρβων που εγκαταλείπουν την πόλη σχηματίζονται καθημερινά. Οι κάτοικοι των σερβικών συνοικιών Ilidza, Grbavica, Vogosca, Ilijas και Hadzici εγκαταλείπουν μαζί με το Σαράγιεβο, σε μερικές περιπτώσεις μάλιστα ξεθάβουν και παίρνουν μαζί τους και τα φέρετρα των συγγενών τους... Σε αυτές τις πέντε συνοικίες, πριν τον πόλεμο ζούσαν

180.000 άτομα. Σήμερα δεν ξεπερνούν τις 40.000. Στην πρώτη φάση του πολέμου είχαν εκδιωχθεί οι Κροάτες και οι μουσουλμάνοι και είχαν μεταφερθεί Σέρβοι από άλλες περιοχές της Βοσνίας. Τώρα εκδιώχονται οι Σέρβοι, τόσο αυτοί που είχαν προηγουμένως μεταφερθεί στην πόλη, όσο και αυτοί που από πάντα ζούσαν εκεί. Υπολογίζεται ότι ως τις 19 Μάρτη του 1996 που θα ολοκληρωθεί η πρώτη φάση της "ειρηνευτικής" συμφωνίας του Dayton, θα έχουν εγκαταλείψει την ευρύτερη περιοχή του Σαράγιεβο γύρω στις 70.000 Σέρβοι.

Ο Ράντοβαν Κάρατζιτς από την άλλη μεριά, ανακοίνωσε ότι το Pale θα μετατραπεί σε μία "σερβική μητρόπολη" και έχουν δοθεί εντολές σε όσους εγκαταλείπουν το Σαράγιεβο να μεταφέρονται υποχρεωτικά εκεί. Πρόφατα ο Κάρατζιτς επέδειξε δημόσια και μια μακέττα της νέας πόλης όπου μετά από τέσσερα χρόνια πολέμου οι πρόσφυγες της Βοσνίας θα βρουν τη γη της επαγγελίας. Οι διεθνείς κατασκευαστικές εταιρείες ακονίζουν τα μαχαίρια τους...

L. PELTIER: 20 χρόνια ψεμάτων και απόκρυψης

ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΙΑ μπορεί να μας φαίνονται πολλός χρόνος, για να ξεκαπώσει ένας άδικα φυλακισμένος, τους κακούς χειρισμούς της κυβέρνησης εναντίον του. Μακριά από τα παιδιά του και με μόνη δυνατότητα, να τα βλέπει κάθε τόσο για λίγο μέσα από το κελί που οι δώκτες του τον κρατούν. Οι αναμνήσεις της οικογένειας και η αναπόληση της εποχής που περπατούσε ελεύθερος πάνω στη γη, σκεπάζτηκαν από την πραγματικότητα του κρύου ταϊμέντου και τα ασάλβια κάγκελα.

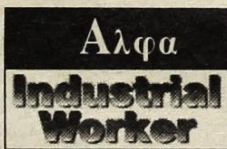
Αν και στα χρόνια που ζούμε, πολλοί έχουν αρχίσει ν' αμφισβητούν την χρησιμοποίηση από την κυβέρνηση των αστυνομικών δυνάμεων για πολιτικούς σκοπούς, ελάχιστοι από τους ισχυρούς ύψωσαν την φωνή τους για να πουν για τα εγκλήματα ενάντια στον Leonard Peltier και στους αυτόχθονες αυτής της γης. Όταν τα θύματα της κυβερνητικής κατάχρησης είναι οι λευκοί, τότε οι πολιτικοί και τα media κυνηγάνε την υπόθεση μέχρι τέλους. Όταν όμως τα θύματα είναι ιθαγενείς, οι έρευνες συναντούν την σιωπή και την άρνηση. Οι καρδιές της κοινωνίας των λευκών έχουν ματώσει από τα εγκλήματα εκατοντάδων χρόνων που έγιναν στους αυτόχθονες αυτής της γης. Πολλά βιβλία έχουν γραφεί και διαβαστεί, ταινίες έχουν γίνει και πολλές απολογίες έχουν δοθεί. Αυτό όμως που η κοινωνία των λευκών αποφεύγει να πει, είναι ότι τέτοια εγκλήματα συνεχίζουν να γίνονται ανεμπόδιστα μέχρι και σήμερα. Τι έχει ειπωθεί για τις συνεχιζόμενες εθνικές εκκαθαρίσεις που ακόμα συντελούνται, για τις παραβιάσεις των συνθηκών των δικαιωμάτων; Τι έχει ακουστεί για το Dine of Big Mountain, το Western Shoshon και τι για τον Leonard Peltier;

Στις 26 του περασμένου Ιουνίου συμπληρώθηκαν είκοσι χρόνια από τα "γεγονότα στην Oglala". Είκοσι χρόνια ψέματα και απόκρυψης των πραγματικών γεγονότων από τις ΗΠΑ.

Όσο κι αν κάποιοι προσπάθησαν να απομονώσουν τα συγκεκριμένα γεγονότα, στη πραγματικότητα αυτά που έγιναν αποτελούσαν μέρος της συνεχιζόμενης μέχρι σήμερα πολιτικής της γενοκτονίας. Ξεκίνησε με την εισβολή στη γη των Lakota και συνεχίστηκε μέσα από τη δολοφονική εκστρατεία κατάκτησης και καταστολής των ιθαγώνων Lakota, την αρπαγή των Black Hills, την μετάλλευση χρυσού και ουρανίου, την μόλυνση των ποταμών και των υπογείων υδάτων. Η μόνη αντίσταση που εκδηλώθηκε ήταν από τους ίδιους τους ιθαγενείς. Όταν η κυβέρνηση είδε ότι η πολιτική της γενοκτονίας (που επέβαλε τη φτώχεια, έθεσε εκτός νόμου την παραδοσιακή θρησκεία και υποχρέωσε τους νέους να ζούν εσώκλειστοι στα σχολεία) δεν έφερε αποτέλεσμα, κατέφυγε στη δημιουργία τάγματος θανάτου. Ναι, η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών έφτιαξε τάγμα θανάτου για να φέρει σε πέρας την πολιτική της. Στα χρόνια που ακολούθησαν από την αναμέτρηση στο Wounded Knee εκατοντάδες ιθαγενείς και μέλη του Αμερικανικού Ινδιάνικου Κινήματος (AIM), δολοφονήθηκαν, τραυματίστηκαν και φυλακίστηκαν. Οι ιθαγενείς Lakota για να αντιμετωπίσουν την επίθεση ζήτησαν τη βοήθεια του AIM. Το AIM έστειλε ένα στρατόπεδο και η κυβέρνηση εξαπέλυσε επίθεση με τελικό σκοπό την συντριβή κάθε αντίστασης. Στη μάχη που ακολούθησε δύο πράκτορες του FBI και ένας

ιθαγενής πολεμιστής σκοτώθηκαν. Η κυβέρνηση κενευσμένη από το γεγονός ότι οι καταπιεσμένοι ανταπάντησαν στην επίθεση και ότι δύο από τους πράκτορες της έχασαν τη ζωή τους, ξεκίνησε μια εκστρατεία τρομοκρατικής και δολοφονικής για να κάνει τους καταπιεσμένους να πληρώσουν για την αντίσταση που προβάλλανε.

Τρία μέλη του AIM έγιναν στόχος. Οι δύο πρώτοι αθώωθηκαν γιατί τους αναγνωρίστηκε ότι βρίσκονταν σε νόμιμη άμυνα. Ο Leonard τότε συγκέντρωσε όλα τα βέλη της κυβερνητικής επίθεσης. Μέσω μιας πλαστής κατάθεσης εκδόθηκε από τον Καναδά. Η υπόθεσή του έφυγε από τα χέρια του δικαστή που την είχε αναλάβει και ανατέθηκε σ' έναν δικαστή με μακρά ιστορία ρατσισμού ενάντια στους ιθαγενείς. Καταδικάστηκε σε μια δίκη-παρωδία με κατασκευασμένο κατηγορητήριο και με εξαναγκασμό των μαρτύρων. Στην υπεράσπιση του δεν επιτράπηκε να παρουσιάσει την πραγματική ιστορία των κυβερνητικών εγκλημάτων ενάντια στους Lakota,

ούτε να υποστηρίξει ότι εκείνη τη μέρα ο Leonard και οι υπόλοιποι το μόνο που έκαναν ήταν να υπερασπιστούν τους εαυτούς τους από τη δολοφονική επίθεση.

Στάλθηκε στη φυλακή με δις ισόβια. Η κυβέρνηση έλπιζε ότι αυτό θα ήταν και το τέλος της υπόθεσης. Αλλά με τα χρόνια, θαρραλέα δικηγόροι πήραν την υπόθεση του Leonard και έφεση στην έφεση την

έφεραν στα ανώτερα δικαστήρια, τα οποία όμως την απέρριψαν. Η αμερικανική δικαιοσύνη δεν εννοεί να απαντήσει σ' αυτούς που παλεύουν ενάντια στα πολιτικά εγκλήματα των ΗΠΑ. Όμως πολλοί άλλοι άνθρωποι βγήκαν να συμπαρασταθούν στον Leonard και μερικοί απ' αυτούς αφιέρωσαν τις ζωές τους στον αγώνα για δικαιοσύνη. Αντί η καταδίκη του Leonard να σημάδευε το τέλος της υπόθεσης, έγινε το σημείο εκκίνησης για μια από τις μεγαλύτερες και μακροχρόνιες εκστρατείες για δικαιοσύνη στις Ενωμένες Πολιτείες.

Η εκστρατεία για δικαιοσύνη στον Leonard είναι δυνατότερη τώρα απ' ό,τι ήταν ποτέ. Άνθρωποι από όλο το κόσμο ζήτησαν δικαιοσύνη για τον Leonard. Σας καλούμε να ενώσετε και σεις τη φωνή σας σ' αυτό τον αγώνα. Ο αγώνας για τον Leonard δεν είναι μόνο αγώνας ενάντια στην αδικία σ' έναν άνθρωπο, δεν είναι μόνο αγώνας ενάντια στην υπόθεση της γενοκτονίας των αυτόχθονων. Πάνω απ' όλα είναι ένας αγώνας για να σταματήσει η κυβερνητική πολιτική της καταπίεσης. Οποιοσδήποτε εκφράζει τη γνώμη του, είναι σε κίνδυνο, όσο ο Leonard είναι στη φυλακή. Γι' αυτό η αδικία στον Leonard είναι αδικία σε όλους μας. Πρέπει να σταθούμε δίπλα του γιατί ο Leonard είναι στη φυλακή για μας. Και ρωτάμε την κυβέρνηση: αν υπάρχει έστω και λίγη αλήθεια στα λόγια σας, τότε γιατί φοβάστε μια δίκαιη και αληθινή καταγραφή των γεγονότων που συντελέστηκαν είκοσι χρόνια πριν; Η εκστρατεία για δικαιοσύνη στον

Leonard συνεχίζεται σε πολλά επίπεδα. Πρώτα, υπάρχει η **εκστρατεία για επιείκεια** από την εκτελεστική εξουσία. Μπορείτε να γράψετε στον πρόεδρο Clinton (*The White House, 1600 Pennsylvania Ave. NW, Washington D.C., 20500*) και να ενώσετε τη φωνή σας για επιείκεια. Εκτός από το παραπάνω μπορείτε να καλέσετε την **επιτροπή πολιτικών δικαιωμάτων** να ερευνήσει την υπόθεση στη διεύθυνση: *Mary Frances Barry, Chair* και *Cruz Reynoso, Vice Chair, U.S. Commission on Civil Rights, Washington D.C. 20425*.

Διεθνώς συνεχίζονται οι διαμαρτυρίες, οι πορείες και οι εκδηλώσεις αλληλεγγύης στον Leonard. Για περισσότερες πληροφορίες ή για να προσφέρεται στην **εκστρατεία υπεράσπισης** γράψτε: *Leonard Peltier Defense Committee P.O. Box 583, Lawrence KS 66044*. Μπορείτε επίσης να έρθετε σε επαφή με τη πλησιέστερη "**ομάδα υποστήριξης**" ή να φτιάξετε μια καινούργια.

Στο όνομα της δικαιοσύνης, της ελευθερίας, της ευημερίας των ανθρώπων, των παιδιών και της μάνας γης, δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να κάνουμε ό,τι μπορούμε. Παρόλο που έχουμε να αντιμετωπίσουμε μια μεγάλη αντιδραστική παλινόρροια, δεν θα την αφήσουμε να μας παρασύρει. Ο αγώνας συνεχίζεται μέχρι να κερδηθεί η **ελευθερία για τον Leonard Peltier. Τώρα.**

ARTHUR J. MILLER
από την *Industrial Worker*
(μηνιαία εφημερίδα της I.W.W.-Βιομηχανικοί Εργάτες του Κόσμου),
φύλλο Νοέμβρη 1995

Η "SHELL" ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ

ΟΙ ΙΘΑΓΕΝΕΙΣ ΦΥΛΕΣ των Ιννούν, αντιμετωπίζουν απειλή οικολογικής καταστροφής, η οποία θα εξαλείψει τον παραδοσιακό τρόπο ζωής τους για πάντα. Πιο συγκεκριμένα ανακαλύφθηκαν κοιτάσματα χαλκού, νικελίου και κοβαλτίου στο Βόσει Μπέι, περιοχή που δεν απέχει πολύ από την κοινότητα των Ιννούν. Η αξία της ποσότητας των κοιτασμάτων, ξεπερνά τα 20 δισεκατομμύρια δολάρια! Η εξόρυξη τους συνεπάγεται καταστροφές δρόμων, λιμανιών, σιδηροδρομικών γραμμών και εργοστασίων.

Τα σχέδια ετοιμάζει η εταιρία DRF και συνεργάζεται με τον Ρόμπερτ Φρίντλαντ, ο οποίος απελάθηκε από τις ΗΠΑ ως υπεύθυνος μιας από τις μεγαλύτερες οικολογικές καταστροφές στην ιστορία της Αμερικής! Ο Φρίντλαντ, σε συνεργασία των Ομάι Γκολντ Μάινς, η οποία έριξε 300 εκατομμύρια γαλιόνια τοξικών αποβλήτων στους δύο μεγαλύτερους ποταμούς της Γουιάνας. Στον Καναδά μέχρι στιγμής, υπάρχει ένας νεκρός και δύο τραυματίες μετά από συγκρούσεις των τοπικών αρχών και των Ιννούν. Η υπόθεση θυμίζει την περίπτωση της Shell στην Νιγηρία, και την εξόντωση ογδόντα ιθαγενών της φυλής Ογκόνι και Ουμουέχεμ, που αντιδρούσαν στις δραστηριότητες της πολυεθνικής.

ΒΡΑΖΙΛΙΑ: "Βασιλεία του Θεού" Ε.Π.Ε.

Σάλος έχει ξεσπάσει στη Βραζιλία μετά από "αποκαλύψεις" για τις δραστηριότητες της ευαγγελικής "Παγκόσμιας Εκκλησίας της Βασιλείας του Θεού". Η όλη υπόθεση ξεκίνησε μετά από ενέργειες της ανταγωνιστικής επιχείρησης "Βατικανό" Α.Ε. Η "Βασιλεία του Θεού" έχει υποκαταστήματα σε σαράντα ακόμα χώρες ενώ στη Βραζιλία ελέγχει ένα τηλεοπτικό σταθμό, 26(!) ραδιοφωνικούς και δύο εφημερίδες. Ασχολείται επίσης με λαθραία εξαγωγή συναλλάγματος και ξέπλυμα χρημάτων από εμπόριο ναρκωτικών. Όπως είναι φυσικό, το Βατικανό μπορεί να ανέχεται μερικούς φιλικατζήδες αιρετικούς ανταγωνιστές, αλλά όχι μια ακμάζουσα ανταγωνιστική επιχείρηση που μπαίνει ενοχλητικά στα χωράφια του. Φαίνεται ότι η ιδιωτική πρωτοβουλία και ο ανταγωνισμός της αγοράς αναστατώνει και το παραδοσιακό

βαρύ πυροβολικό της εξουσίας, τη θρησκεία, που είχε επαναπαυτεί στην αγκαλιά του κρατικού παρεμβατισμού.

Επιστροφή στις ρίζες

Ο πρόεδρος της Ρωσσίας Μπορίς Γιέλτσιν ανακοίνωσε ότι το υπουργείο εξωτερικών της χώρας θα το αναλάβει ο Yevgeny Primakov. Ο Primakov, που θα αντικαταστήσει τον "τεχνοκράτη" Andrei Kozyrev, επαναφέρει τη χώρα στις παλιές, καλές παραδόσεις του Μπέρια και των επιγόνων του, μιας και η προηγούμενη του ιδιότητα ήταν αυτή του κατασκόπου, με εξαιρετικά υψηλό πόστο στις μυστικές υπηρεσίες. Άλλωστε η νεοφιλελεύθερη καπιταλιστική ανασυγκρότηση δεν έχει κανένα λόγο να ασηνηθεί να αφομοιώσει και τα πολύτιμα επιτεύγματα του παρκατού σοσιαλισμού στον τομέα της βαρβαρότητας και της καταστολής.

Η κατάληψη του πολυτεχνείου το 1990

(ΜΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ 6 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ)

Η ΑΦΟΡΜΗ: Κατά τη διάρκεια της 26ης Γενάρη του σωτήριου έτους 1990 η απόφαση της δικής του ένστολου δολοφονίας του Μελίστα ανακοινώνεται. Η ετυμηγορία του ορκωτού δικαστηρίου είναι αθώος. Η δικαστική εξουσία για άλλη μια φορά αποδεικνύει την τακτικότητα και την αντικοινωνικότητα της ύπαρξης και των αποφάσεών της. Προσβάλλοντας το "περί δικαίου" αίσθημα των ανθρώπων-αλλά όχι και τη νοημοσύνη τους-με προκλητικό τρόπο, με τον τρόπο που αρμόζει στην ψευδεπίγραφη δικαιοσύνη, νομιμοποιούν για πολλοστή φορά την πολιτική απόφαση της δολοφονίας αγωνιστών και έμπρακτα αντιστεόμενων ανθρώπων. Οι πρώτες αναλύσεις αρχίζουν να ακούγονται από τα ραδιόφωνα, μα καθώς πέφτει η νύχτα τα δρώμενα υποκείμενα κάνουν την εμφάνισή τους στο προσκήνιο της υπόθεσης "αθώωση Μελίστα".

Η ΕΠΙΘΕΣΗ: Πλήθη και ομάδες ανθρώπων αρχίζουν να συρρέουν στο χώρο γύρω από το Πολυτεχνείο και την πλατεία Εξαρχείων. Η αγανάκτηση για την ξεδιαντροπιά των υπηρετών και των συνδιαμορφωτών της εξουσίας, οδηγεί στις μεγάλες συγκρούσεις της νύκτας 26 προς 27 Γενάρη. Μια ακόμα "κόκκινη" νύχτα οδοφραγμάτων και εξεγερσιακού χρόνου. Υστερα από μερικές ώρες συγκρούσεων καταλαμβάνεται ο χώρος του Πολυτεχνείου,

κές βδέλλες και τις πολιτικές χειροπέδες του "συναινετικού εκσυγχρονισμού", τους καλούμε να εκδηλώσουν έμπρακτα την αλληλεγγύη τους, να ενεργοποιηθούν για τη δημιουργία ανάλογων εξεγερτικών κοινωνικών και πολιτικών γεγονότων. Κανείς δεν μπορεί να υποδείξει "πολιτική". Μπορεί, όμως, και επιβάλλεται να αναπτυχθεί ένα δίκτυο ενεργητικών αντιστάσεων στη βάση της οργανικής αλληλεγγύης. Η κατάληψη δε δείχνει κανέναν δρόμο. Αξιοποιεί, όμως, την ευκαιρία για αλληλοστηριζόμενες δραστηριότητες, που θα επικαλούνται τα αυτόνομα κοινωνικά κινήματα και θα ξεφεύγουν από τη λογική της διαπραγμάτευσης με το κράτος και τους συνταίρους του".

Τέσσερις ταξικές και κοινωνικές κατηγορίες ανθρώπων αποτελούν τις ομάδες στις οποίες απευθύνει το λόγο της η κατάληψη. Οι εργαζόμενοι, οι μαθητές, οι φοιτητές και οι χούλιγκανς. Με τον ένα ή άλλο τρόπο, γίνεται μια προσπάθεια να προσεγγιστούν και να συντονιστούν οι αγώνες ή η προοπτική αγώνα σε διάφορους χώρους. Ο εγκλωβισμός όμως στο ίδιο το μέσο της κατάληψης, δεν επέτρεπε να διαχυθεί και να προπαγανδιστεί η μερική έστω πολιτική της κατάληψης, στους κοινωνικούς χώρους που απευθύνονται οι καταληψίες οι οποίοι ήταν και οι ίδιοι εργαζόμενοι, άνεργοι, φοιτητές, μαθητές και χούλιγκανς. Οι εργαζόμενοι δε μετέφεραν τον αγώνα στους χώρους που δούλευαν, οι

καιοσύνης κτλ.

Την ίδια περίοδο μέσα στις γενικές συνελεύσεις γίνεται κουβέντα γύρω από το αν πρέπει να υπάρχουν ή όχι αιτήματα από την κατάληψη. Αν και οι συζητήσεις κάποια στιγμή κολλάνε, αργότερα θα κυκλοφορήσει κάποια ανακοίνωση "απαιτήσεων".

Εξω από το Πολυτεχνείο υπάρχει μια κινητικότητα. Στη Θεσσαλονίκη καταλαμβάνεται η Φιλοσοφική με κατάληψη ανάλογη αυτής της Αθήνας. Καταλαμβάνονται κάποιες πανεπιστημιακές σχολές, που μερικές όπως η Φιλοσοφική Ρεθύμνου συνδέονται άμεσα με το Πολυτεχνείο. Η ΕΦΕΕ μετά από συναυλία διοργανώνει πορεία τουλάχιστον 10.000 ανθρώπων την 1η Φλεβάρη. Όμως το παιχνίδι γύρω από τους φοιτητές και τα πανεπιστήμια χάνεται, όσο αφορά τουλάχιστον κινητοποιήσεις και αναταραχές.

Αν και η προσπάθεια και το πρόταγμα ανοίγματος στην κοινωνία αποτελεί το κεντρικό πολιτικό στόχο της κατάληψης, ήδη διαφαίνεται ο εγκλωβισμός και ο μηχανιστικός τρόπος που προωθεί την πολιτική της αλλά και οι λειτουργικές και οργανωτικές της αδυναμίες. Ως μια προσπάθεια ξεπεράσματος αυτού του αδιέξοδου παραθέτουμε μια ανακοίνωση της Γενικής Συνέλευσης: "Η Γενική Συνέλευση της κατάληψης του ΕΜΠ, δηλώνει τη συμπάραστασή της στην κατάληψη του εργοστασίου της Μπερκσάιρ και στις κινητοποιήσεις

κατάληψης".

Η στάση αναμονής, τα πολλά προβλήματα και αδυναμίες συνεχίζονται. Η προοπτική της κατάληψης αρχίζει να αμφισβητείται. Μετά από συνελεύσεις παίρνεται η απόφαση για πορεία την Παρασκευή 3 Φλεβάρη. Η πορεία αποφασίζεται να είναι ειρηνική και αυτοπεριφρουρούμενη, δυναμική και ετοιμοπόλεμη. Το σύνθημα στο πανώ γράφει: "ΕΙΜΑΣΤΕ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ". Ο φόβος όμως ήδη έχει κάνει την εμφάνισή του. Αυτή η πορεία αποτελεί ίσως το κύκνειο άσμα της προοπτικής γενίκευσης του αγώνα

Η ΑΜΥΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ: Στη συνέχεια η κατάληψη αυτοαπομονώνεται. Μην έχοντας πάρει τις αποφάσεις που θα προωθούσαν ένα πρόγραμμα και θα μετατρέπανε τη συσσωρευμένη δυναμική της σε δράση σύγκρουσης και διάχυσης, τα εσωτερικά προβλήματα και η απισιοδοξία μετατρέπουν τις όποιες κινήσεις σε αμυντικές.

Το κράτος που όλη αυτήν την περίοδο κάνει αισθητή την απουσία του, προσπαθεί κινητοποιώντας τα δεκανίκια του να χτυπήσει την κατάληψη. Πρώτα κάποιοι φοιτητές που διαδηλώνουν ενάντια στην κατάληψη (ούτε 400 άνθρωποι) και αργότερα γύρω στους 200 κουρασμένους γέροντες της ΓΣΕΕ, δεν καταφέρνουν να δείξουν ότι η κοινωνία είναι αντίθετη στους καταληψίες. Όμως όπως πολλοί είπαν και έγραψαν: "που είναι η κοινωνία;"

Η κατάληψη συνεχίζει να υπάρχει όχι τόσο ως πολιτική επιλογή, αλλά λόγω ενός συναισθηματισμού για την υπόθεση που ξεκίνησε τόσο ελπιδοφόρα και δυναμικά. Τη Δευτέρα 13 Φλεβάρη μετά από συναυλία στο χώρο του Πολυτεχνείου, οι τελευταίοι καταληψίες αποχωρούν, εγκαταλείπουν το χώρο που 17 μέρες περιείχε τους αγώνες και τα σχέδια για κάτι μεγαλύτερο, για κάτι που θα μπορούσε να γίνει η αρχή ενός αγώνα μεγαλύτερου και πιο μεθοδευμένου.

ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΚΗΝΙΚΟ: Την περίοδο που εκδηλώνεται η κατάληψη του Πολυτεχνείου, η "οικουμενική" κυβέρνηση είναι ο διαχειριστής της νέας πορείας αναδιάρθρωσης της κυριαρχίας στην

Ελλάδα. Η πολιτική συναίνεση είναι μια πραγματικότητα που στοχεύοντας στην κοινωνική συναίνεση και την ταξική ειρήνη, θα προετοιμάσει την επίθεση που θα ακολουθήσει από την κυβέρνηση της ΝΔ και από τη σημερινή κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Εγκαινιάζεται η εποχή της οικονομικής σύγκλισης, η εποχή της νέας τάξης, αυτής της νέας πραγματικότητας που προσπαθούμε σήμερα να πολεμήσουμε και να αντισταθούμε. Με ότι αποτέλεσμα είχε αυτό στον ταξικό πόλεμο και την κίνηση της ελληνικής κοινωνίας.

Χαρακτηριστικά τα ιδιωτικά τηλεοπτικά κανάλια κάνουν την εμφάνισή τους την ίδια εποχή και νέες σχέσεις διαμεσολάβησης αρχίζουν να σχηματίζονται.

Παρ' όλα αυτά διάφοροι αγώνες βρίσκονται σε εξέλιξη, ήδη έχει διαφανεί τι σημαίνει "οικουμενική" και τι μέλλον προετοιμάζεται από τα ΕΟΚικά και ντόπια αφεντικά και διαχειριστές, όταν ένα πραγματικά μεγάλο αγκάθι για τις επιλογές της εξουσίας κάνει την εμφάνισή του. Το γεγονός του ότι η κατάληψη δε δέχτηκε την άμεση καταστολή γιατί είχε κοινωνικά ερείσματα και πιθανότητες επιτυχίας διάχυσης της ρήξης σε μεγαλύτερα κοινωνικά κομμάτια, αποδεικνύει πως το πλεονέκτημα επίθεσης το είχαν οι άνθρωποι που συμμετείχαν και αγωνίστηκαν γύρω από την κατάληψη του Πολυτεχνείου, αποδεικνύει (αν και η ιστορία δε γράφεται με υποθέσεις) τη δυναμική και τη σημασία που είχε αυτό το γεγονός για την ευκαιρία της αντίστασης στην κτηνωδία του κράτους και των αφεντικών, να καταφέρει ένα ακόμα μεγαλύτερο χτύπημα, να πλησιάσει την επιτυχία μιας μεγάλης νίκης.

Για το χώρο των αναρχικών το Πολυτεχνείο του '90 σηματοδοτεί έναν νέο κύκλο αγώνων και δράσης, ο οποίος ολοκληρώνεται με το Πολυτεχνείο του Νοέμβρη του 95. Από το μύθο στην πραγματικότητα, θα παρατηρήσουμε τα λάθη και τις ελλείψεις μας, θα προετοιμάσουμε το καινούργιο, θα ξεκινήσουμε το διάλογο για το ξεπέρασμα των αδυναμιών μας και των αντιφάσεων. Μαθαίνοντας από τα λάθη ας προετοιμάσουμε το μέλλον της επίθεσής μας.

μετά από συνελεύσεις, σαν κέντρο αντιπληροφόρησης. Η κατάληψη του Πολυτεχνείου, η οποία θα κρατήσει 17 μέρες, αρχίζει και θα κυριαρχήσει για πάνω από δύο βδομάδες στα δρώμενα της ελληνικής κοινωνίας.

Από την επόμενη μέρα και μέσα από μαζικές συνελεύσεις η κατάληψη προσπαθεί να μεθοδεύσει τη λειτουργική και πολιτική της ύπαρξη. Η αισιοδοξία ότι τα πάντα μπορούν να συμβούν είναι διάχυτη ανάμεσα στους ανθρώπους που περνάν ή συμμετέχουν στις διαδικασίες. Σχηματίζονται ομάδες περιφρούρησης, λειτουργίας του εστιατορίου και χρησιμοποίησης των φωτοτυπικών και των επικοινωνιακών μέσων.

Χωρίς να υπάρχει κάποιος σχεδιασμός ή συνεννόηση, η ίδια η κατάληψη ως κάτι ποιοτικό και με δυναμικές ξεπεράσματος της μέχρι τότε δράσης των αναρχικών και του υπόλοιπου χώρου, θέτει άμεσα το ζήτημα του ανοίγματος και της σύνδεσης με άλλους χώρους και εστίες αντίστασης. Από την πρώτη κιόλας προκήρυξη που κυκλοφορεί από την κατάληψη καθορίζεται ο στόχος της πρακτικής της: "να λειτουργήσει σαν χώρος αντιπληροφόρησης και σαν πόλος συσπείρωσης των κοινωνικών-ταξικών δυνάμεων που τα συμφέροντά τους βρίσκονται στους αντίποδες εκείνων της κυριαρχίας". Αναγνωρίζοντας την κοινωνική δυναμική που έχει, προσπαθεί γενικόλογα να ορίσει και να προσεγγίσει πολιτικά αυτούς που απευθύνεται: "Αυτή η κατάληψη, ούτε είναι ούτε θέλει να γίνει εφήμερο πολιτικό συμβάν. Απευθυνόμαστε στην κοινωνία, σε όσους αισθάνονται να απειλούνται από την κρατική επίθεση, σε όλους όσους υφίστανται τις οικονομι-

κοιτικές και τις γενικές συνελεύσεις των σχολών. Οι μόνοι που κατά τη διάρκεια της 17ήμερης κατάληψης θα συμμετέχουν στις διαδικασίες της, αλλά παράλληλα λειτουργώντας αυτόνομα θα μεταφέρουν τη δράση τους στα σχολεία-στους χώρους που βίωναν τη δικιά τους καταπίεση από την καπιταλιστική βαρβαρότητα-ήταν οι μαθητές.

Με καταλήψεις, κλεισίματα δρόμων, συνελεύσεις σε σχολεία, δεκάδες προκηρύξεις και κουβέντες, προσπάθησαν να συντονίσουν τον αγώνα τους με τον αγώνα του Πολυτεχνείου. Αν σε κάποιο βαθμό έγινε "κοινωνικοποίηση" των προταγμάτων της κατάληψης, αυτό επιτεύχθηκε με όρους που μπορούσαν να δημιουργήσουν κοινωνική ρήξη στο χώρο των μαθητών.

Χαρακτηριστικά παραθέτουμε απόσπασμα από προκήρυξη που κυκλοφόρησε από ομάδα μαθητών που συμμετείχαν στην κατάληψη: "Πιστεύουμε ότι η καταστολή αυτή δεν είναι ξεκομμένη από την οξεία καταπίεση στο χώρο του σχολείου: αποβολές, απουσίες, βαθμοί, αυθαιρεσίες, αυταρχικότητα των καθηγητών... προετοιμάζει τους αυριανούς Μελίστες, φροντίζοντας παράλληλα να εξοντώνει κάθε Καλεζάρ". Οι ίδιοι οι μαθητές συγκεκριμένοποιούν (με τις αντιφάσεις και την αντιθετικότητα που είχαν κάποιες φορές) κάποια αιτήματα που θέτουν ως άξονα πάλης. Αυτά είχαν να κάνουν είτε με αμιγώς σχολικά αιτήματα όπως αύξηση του ορίου απουσιών, να γίνουν τα σχολεία άσυλο, κατάργηση των 15μελών συμβουλίων, αύξηση των δαπανών για την παιδεία, είτε πολιτικά αιτήματα για κατάργηση ΜΑΤ-ΜΕΑ, παραίτηση του υπουργού Δι-

νων εκτάκτων του Δημοσίου, των εργαζομένων στην Τράπεζα Πίστωσης, στους οικοδόμους και στους εργαζομένους του εργοστασίου "Αιγαίον". Η επιβολή του κράτους και του κεφαλαίου σήμερα είναι το ξεπέρασμα της κρίσης σε βάρος των εργαζομένων και των προλεταρίων με την επιβολή της λιτότητας στο όνομα της "εθνικής οικονομίας" και την ένταση της καταστολής προκειμένου να αποφευχθούν οι κοινωνικές αντιστάσεις. Γι' αυτό και η αθώωση του Μελίστα δεν είναι τυχαία, αλλά έρχεται να νομιμοποιήσει τους κουκουλοφόρους του κράτους, να σκωτώνουν νεολαίους, εργάτες, άνεργους. Η απάντησή μας πρέπει να είναι άμεση και δυναμική με αυτοοργάνωση και άμεση δράση. Η ανάδειξη της ταξικότητας της κοινωνίας, νομιμοποιεί οποιαδήποτε μορφή πάλης. Αλληλεγγύη στις απεργιακές κινητοποιήσεις, κομμάτι της συζήτησης που έχει αρχίσει μέσα στην κατάληψη για τους κινδύνους να απομονωθεί και να οδηγηθεί σε εσωστρέφεια και μετατροπή της σε αυτοσκοπό της δράσης. Πολλοί σύντροφοι και ομάδες διαβλέποντας αυτόν τον κίνδυνο προειδοποιούν: "... οι συνελεύσεις μας μοιάζουν κουρασμένες και κενές, ήδη στην έκρηξη της κατάληψης... Επειδή δεν είναι αυτοπία η αυτοοργάνωση της ζωής μας. Επειδή δε μας ενώνει μόνο η μίζερια που μας επιβάλλουν. Και επειδή τελικά εξέγερση δεν είναι μόνο η απαλλοτρίωση ενός χώρου και η σύγκρουση, χωρίς την αίσθηση της προοπτικής" και "Με ποια λογική και με ποια συνέπεια προτείνουμε στον κόσμο να αυτοοργανωθεί και να πάρει τη ζωή του στα χέρια του, αφού εμείς δεν έχουμε πετύχει τη στοιχειώδη αυτοοργάνωση και αυτοδιεύθυνση της

21 ΓΕΝΑΡΗ 1793 Εκτελείται στη γκιλοτίνα ο Λουδοβίκος ο 16ος.

21 ΓΕΝΑΡΗ 1924 Πεθαίνει ο Λένιν.

22 ΓΕΝΑΡΗ 1989 Στη Μόσχα επανιδρύεται η αναρχοσυνδικαλιστική ομοσπονδία Κ.Α.Σ.

23 ΓΕΝΑΡΗ 1918 Στην απελευθερωμένη Ουκρανία, πραγματοποιείται το Α' συνέδριο αγροτών και ανταρτών.

24 ΓΕΝΑΡΗ 1911 Εκτελείται, μαζί με τη γυναίκα του και άλλους δέκα συντρόφους, ο γνωστός Ιάπωνας αναρχικός Ντεντζίρο Κοτόκου για "εσχάτη προδοσία ενάντια στον αυτοκράτορα".

26 ΓΕΝΑΡΗ 1990 Βίαιες συγκρούσεις στην Αθήνα μετά την ουσιαστική αθώωση του δολοφόνου Μελίστα. Ξεκινά κατάληψη του Πολυτεχνείου που θα κρατήσει 18 μέρες. Μικροεπεισόδια στη Θεσσαλονίκη και κατάληψη της Φιλοσοφικής.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΛΙΑ

Ο ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ και το σύστημα διακυβέρνησης και λειτουργίας που πρότεινε κατέρρευσε μέσα σε ένα σύννεφο καπνού, μέσα σε μία νύχτα θα έλεγε κανείς αν δε φοβόταν να μην κατηγορηθεί για υπερβολή, παρασύροντας μαζί του και όλες τις ανθρώπινες αξίες που τον ενέπνευσαν και που υποτίθεται ότι προστάτευε και προώθουσε.

Δεν είναι παράξενο που οι προδομένες μάζες έμειναν αιωρούμενες στο κενό, αδυνατώντας να στηριχθούν σε αυτό που κάποτε τις κρατούσε όρθιες, φτάνοντας έτσι στα χαμηλότερα επίπεδα ανθρώπινης αξιοπρέπειας στο σωματεμποριο, στις δολοφονίες, στο εμπόριο ναρκωτικών και όπλων, στους εκβιασμούς και πάνω από όλα σ' έναν κυνισμό για τα προβλήματα επιβίωσης των ανθρώπων δίπλα τους, σε μια νοστορπία ζωής χωρίς αύριο, όπου η βολή είναι κυριότερη αξία των πάντων.

Τα παραπάνω βέβαια δεν μπορούν να προκαλέσουν οργή ή τουλάχιστον έκπληξη σε κάποιους που ζούν, π.χ. σε χώρες του "ελεύθερου" καπιταλισμού όπου η κατάσταση, ούτε λίγο, ούτε πολύ είναι η ίδια

και δεν έχουν διαφορετικές κοινωνικές εμπειρίες πέραν αυτού. Πρέπει όμως να έχουμε κατά νου ότι ακόμα και αυτή η εξαμβλωματική κατάσταση που ονομάστηκε καταχρηστικά *υπαρκτός κομμουνισμός* οικοδομήθηκε πάνω στην πίστη μιας καλύτερης ζωής. Μιας ζωής ελευθερίας, ισότητας, αλληλεγγύης, αυτοδιεύθυνσης, και ότι χιλιάδες άνθρωποι έχυσαν το αίμα τους για αυτήν. Η ουσία της κατάρρευσης θα μπορούσε χοντρικά να εντοπιστεί σε δύο πράγματα.

Το ένα είναι η κούραση των λαών στη διεκδίκηση των δικαιωμάτων και των οραμάτων τους, πράγμα που έκανε αδύνατη την ύπαρξη του επόμενου μεγάλου άλματος (πλην ελάχιστων εξαιρέσεων στην Κροστάνδη, την Ουκρανία, την Τσεχοσλοβακία, την Πολωνία κλπ.) και είχε σαν αποτέλεσμα το βαθύ ριζώμα της γραφειοκρατικής κάστας του κόμματος, που εκμεταλλεύτηκε την παραπάνω κατάσταση σε συνδυασμό με τα διάφορα μέσα καταστολής και ελέγχου που χρησιμοποίησε, ώστε να καταφέρει να στρέψει την κίνηση του επαναστατικού ρεύματος που υπήρχε σε κίνηση τροφοδοσίας και αύξησης της ισχύς και των προνομίων της.

Το δεύτερο σημαντικό στοιχείο είναι η έλξη που ασκούσε ο δυτικός καπιταλισμός στους θεωρητικούς του κομμουνισμού από τον Μάρξ και τον Λένιν έως τους τελευταίους κομματικούς διοικητές των εργοστασίων της Σιβηρίας. Η οργάνωση π.χ. της παραγωγής, που δεν είναι ξεχωρη από την φιλοσοφία οργάνωσης της ίδιας της κοινωνίας, η λογική του υλικού ανταγωνισμού (οπτικά συστήματα, διαστημικές έρευνες) που έθεσαν οι δυτικοί και που αφέλως αποδέχτηκαν, πέραν κάποιου σημείου, οι ηγέτες των Σοβιετικών. Η σχιζοειδής, τέλος, προσπάθεια τους να αποδείξουν ότι δεν αποτελούν τους φτωχούς δευτέρους στον παγκόσμιο στίβο, όπως τόσο κωμικοτραγικά εκφράστηκε όταν ο Χρουστώφ κτύπησε το παπούτσι του στην έδρα του ΟΗΕ λέγοντας ότι "από εδώ και μπρος θα μας υπολογίζουν οι πάντες".

Έτσι το παιχνίδι είχε χαθεί για δεύτερη φορά.

Από την άλλη μεριά ο καπιταλισμός της αγοράς, παρόλη την νίκη του απέναντι στον ετεροθαλή αδελφό του, απέδειξε ότι δεν μπορεί να εγγυηθεί όχι μόνο των αξιών της ε-

λευθερίας και των στοιχειωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά και αυτής ακόμα της επιβίωσης του ανθρώπινου είδους πάνω στον πλανήτη. Κάτι που κατανοούν καλά τα πιά ανοιχτά μυαλά του κατεστημένου κρούοντας τον κώδωνα του κινδύνου και προτείνοντας ηπιότερους τρόπους εκμετάλλευσης του κοινωνικού σώματος και διαφορετική κοινωνική οργάνωση.

Η φτώχεια που πλήττει όλο και μεγαλύτερα στρώματα του παγκόσμιου πληθυσμού, οι ξέφρενοι ρυθμοί ανάπτυξης, η διάχυτη μοναξιά και απομόνωση που δεν είναι υπόθεση μόνο των μεσαίων και κατώτερων στρωμάτων, η κατάρρευση των αξιών που δεν είναι αποκλειστικό χαρακτηριστικό του πάλαι ποτέ ανατολικού μπλοκ, αποτελούν πλέον γνώση και βίωμα των πάντων. Η αίσθηση ότι τα πράγματα είναι αδύνατον να συνεχίσουν να υπάρχουν με αυτό τον τρόπο (όχι μόνο στις σχέσεις ανάμεσα στους ανθρώπους, αλλά και στην συνύπαρξη ανθρώπου και φύσης) οδηγεί στις νέες πραγματικότητες που είτε τις ζούμε ήδη, είτε μας δίνουν τα πρώτα δείγματα του ερχομού τους.

Στα πρώην ανατολικά κράτη η επιστροφή των κομμουνιστών στην εξουσία και η φανερά αύξηση της δύναμής τους έχει να κάνει με τον τρόπο που προκαλεί η νέα τραγική κατάσταση που βιώνουν οι άνθρωποι εκεί, όσο και με την πίστη ότι τα πράγματα ήταν καλύτερα πριν. Ότι παρόλη δηλαδή την καταπίεση που ζούσαν υπήρχε μια γενική αίσθηση ασφάλειας απέναντι στο αύριο. Εξάλλου τέσσερις τοίχοι σε μια εργατική πολυκατοικία και ένα κομμάτι ψωμί είναι καλύτερα από τα σκουπίδια και το παγκάκι του χιονισμένου πάρκου.

Στο δυτικό κόσμο διαφαίνεται μια έντονη τάση στροφής προς τις συλλογικότητες και προς μια στρεβλή και ήδη αφομοιωμένη από την εξουσία μορφή *κοινοτισμού* κύρια στη μεσαία και εύπορη τάξη. Μια συλλογικότητα και ένας "κοινοτισμός" που αναζητούν σημεία ένωσης, όχι τόσο σε θέματα αξιών, όσο πάνω στις τυχαίες ιδιοτροπίες, φοβίες και στάτους, του σύγχρονου δυτικού ανθρώπου. Ο καπιταλισμός όμως απλώνει το χέρι του ακόμα και σε αυτά που συστηματικά αρνείται και που η πραγματική υλοποίησή τους θα αποτελούσε το φυσικό του τέλος.

Αυτοί...

ΣΤΑ ΠΡΟΣΑΓΓΕΙΑ των αμερικάνικων μεγαλουπόλεων δημιουργούνται κλειστές κοινότητες από ανθρώπους που π.χ. δεν τους αρέσουν τα ζώα, ή τα παιδιά, ή οι μαύροι, ή που όλοι συμφωνούν να κλείνουνται νωρίς το βράδυ στα σπίτια τους δημιουργώντας έτσι την πλαστή ενότητα των κοινών επιθυμιών, δίνοντας την αίσθηση του κοινού βίου και της κοινότητας. Μιας κοινότητας που παρόλο το ψεύδος της είναι

πραγματική, αλλά που όντας βασισμένη στην ομοιομορφία των επιθυμιών και στην αυστηρή - αστυνομική απαγόρευση του νέου διαφορετικού είναι καταδικασμένη να είναι στάσιμη, να γεράσει και τέλος να πεθάνει. Η παραπάνω κατάσταση είπαμε αφορά τους μεσαίους και ανώτερους οικονομικής εμβέλειας ανθρώπους. Αυτούς που μπορούν να πληρώνουν τα χρήματα που κοστίζει η αγορά ενός σπιτιού σε αυτές τις "νέες πολιτείες".

Οι υπόλοιποι αναζητούν την αίσθηση της κοινότητας και της συλλογικότητας είτε στα διάφορα θρησκευτικά ή παραθρησκευτικά τάγματα και δοξασίες, είτε οι πιο βίαιοι από αυτούς στις νεοναζιστικές οργανώσεις, εκεί όπου η αγγλοποίηση καλύπτει την ουσιαστική απουσία αξιών και συλλογικότητας.

Από την άλλη μεριά οι αστοί μελετητές κατανόησαν ότι οι ξέφρενοι και ανελέητοι ρυθμοί και τρόποι προσωπικής ανέλιξης και ανάδειξης καθι-

στούν τα φυσικά τέκνα τους σχιζοειδής τύπους που εκφράζουν, εντέλει, και αυτοκαταστροφικές τάσεις. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να μάχεται πάντα και δια παντός με τους πάντες και τα πάντα. Χρειάζεται στιγμές ανάπαυσης και σαν κοινωνικό όν που είναι στιγμές αλληλεγγύης και ζεστασίας.

Έτσι τα σύγχρονα Πανεπιστήμια οργανώνονται με βάση την αυτοδιεύθυνσή τους από την πανεπιστημιακή κοινότητα πράγμα που καθαρά ή κα-

λυμμένα προωθεί τη συνεργασία μεταξύ των ατόμων. Βέβαια ας μην περιμένουμε θαύματα. Η αυτοδιεύθυνση ή κάποιες μορφές της, όταν απευθύνεται στην, και υιοθετείται από την κυρίαρχη ελίτ δεν στοχεύει προς την απελευθέρωση του συνόλου των ανθρώπων. Έχουν να κάνουν με την καλύτερη ψυχική κατάσταση και ηρεμία της ώστε να μπορεί να συνεχίσει τον καταστροφικό της ρόλο με τις λιγότερες δυνατές απώλειες.

Εμείς, οι άλλοι...

Η ΔΡΑΣΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ αντίδραση. Αν βέβαια θεωρήσουμε μέρα τις αναζητήσεις της αστικής τάξης και αυτών που τάσσονται στο πλευρό της, συνειδητά ή κάτω από το βάρος των θεσμών και των παραδόσεων, χωρίς να το πολυσκέφτονται.

Από την άλλη μεριά, από τη μεριά των απόκληρων, των φτωχών, αυτών που δεν έχουν ουσιαστικές πιθανότητες αξιοπρεπούς ζωής, διαφαίνεται μια παράλληλη αναζήτηση, απεγκλωβισμού από το κράτος και οργάνωσης της ζωής τους πάνω σε συλλογικές βάσεις όσο το δυνατόν πιο άμεσες ή πραγματικές.

Το πιο λαμπρό παράδειγμα αυτής της κίνησης σίγουρα αποτελεί το επαναστατημένο Μεξικό. Οι Ζαπατίστας, οι καταληψίες γης, οι αρνητές πληρωμής χρεών που πραγματώνουν κάτω από αφάνταστα δύσκολες συν-

θθήκες το αδύνατο, παίρνοντας τη ζωή στα δικά τους χέρια. Ανάλογη κατάσταση επικρατεί, βέβαια όχι σε τόσο προωθημένο βαθμό, στα γκέτο

των αμερικάνικων μεγαλουπόλεων όπου οι περιθωριοποιημένοι οργανώνουν την ζωή τους ξανά για να μπορέσουν να επιβιώσουν στην αδιαφορία των κυβερνήσεων.

Έτσι φυτρώνουν σαν μανιτάρια ομάδες αλληλοβοήθειας. Ομάδες συνάφειας στον αγώνα ενάντια στα ναρκωτικά που μαστίζουν την νεολαία, συσσίτια για τους πεινασμένους, και τους άστεγους, οικολογικές ακτιβιστικές ομάδες, ομάδες στήριξης φορέων ασθενών με AIDS, και πάνω από όλα πολλές ομάδες άρνησης της εξουσίας.

Σε όλο τον κόσμο οι απλοί πολίτες βιώνουν στο πετσί τους και όλοι και πιο πολλοί κατανοούν ότι η πίστη και αφομοίωση στους μηχανισμούς της εξουσίας είναι ανώφελη. Εκφράζουν την άρνησή τους αυτή με την αποχή τους από το ελεγχόμενο πολιτικό παιχνίδι, με τους αφορισμούς και τις ύβρεις ενάντια σε αυτούς που τους κυβερνούν, με την οργάνωσή τους σε αντιφασιστικές ομάδες και κέντρα πληροφόρησης, με τη συμμετοχή τους σε μη ελεγχόμενα συνδικάτα και εργατικές ενώσεις, με τη δημιουργία νέου φεμινιστικού κινήματος. Και πάνω από όλα με τη διαρκή δυσαρέσκεια απέναντι στο σύνολο των πραγμάτων της καθημερινής ζωής. Είτε αυτό είναι τηλεόραση, δουλειά, οικογένεια, κυκλοφοριακή συμφόρηση, πόλεις - φαντάσματα και ό,τι άλ-

λο έχει μετατρέψει τη ζωή σε εφιάλτη. Στην αρχή μοναχικά και ασυνείδητα, αργότερα με άλλους μαζί, πάνω στις στερές βάσεις των επιθυμιών και της γνώσης.

ΠΡΟΣ ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ: Μέσα στους σύγχρονους καιρούς μπορεί κανείς να αφουγκραστεί τις μικρές και θολές, αλλά τόσο σημαντικές αναζητήσεις που εκφράζονται με περισσότερο ή λιγότερο εμφανή τρόπο. Μπορεί κανείς να εξάγει τα πρώτα συμπεράσματα, να κάνει τις πρώτες σκέψεις, να αρχίσει να πιέζει τα πράγματα προς την όσο πιο γρήγορη υλοποίηση αυτού που είναι εντέλει η μοναδική λύση για τους ανθρώπους στο σύνολό τους πλέον. Στη δημιουργία της *αταξικής, αντιεξουσιαστικής ακρατικής κοινωνίας*. Στην οργάνωση της κοινωνίας στη βάση της αυτοοργάνωσης και της αυτοδιεύθυνσης. Και είναι μοναδική γιατί όλα τα άλλα έχουν αποτύχει. Γιατί ο καπιταλισμός, ο Μαρξισμός, η θεοκρατία, οι βασιλίες έχουν βασιστεί πάνω στην καταπίεση και την καταστροφή. Γιατί η παράσταση της κυριαρχίας τους, η εκ νέου αναβίωσή τους θα καταδικάζει, όχι στη διατήρηση της ίδιας χυδαιότητας που ζούμε σήμερα, αλλά στην πλήρη και ανεπίστρεπτη καταστροφή φύσης και ανθρώπινου είδους.

Το πρόβλημα δεν λύνεται μόνο με

θεωρητικές αναλύσεις, ούτε βέβαια με μία εκβιαστική κι αδιέξοδη δράση. Ούτε ακόμα η πλήρης κατανόησή του είναι αρκετή. Η ένωση της σκέψης και των πράξεων και η βεβαιότητα της ορθότητας των συμπερασμάτων που εμπλουτίζονται καθημερινά με νέες σκέψεις και νέα συμπεράσματα, ο διαρκής πειραματισμός και η οργανωμένη και σταθερή κατεύθυνση κίνησης, μπορεί να φέρει τα ζητούμενα αποτελέσματα.

Το αναρχικό κίνημα, από την πρώτη στιγμή της ύπαρξής του οδηγήθηκε από την πίστη και την γνώση του δυνατού της ύπαρξης μιας κοινωνίας χωρίς εξαναγκασμούς και εκμετάλλευση. Μέσα από τους αγώνες του ενάντια στην πνευματική και υλική καταπίεση, πειραματίστηκε, οργάνωσε και έδωσε τα πρώτα δείγματα της μελλοντικής αναρχικής κοινωνίας. Τα ελεύθερα σχολεία, οι αγροτικές συλλογικότητες, τα αναρχικά συνδικάτα και οι εργατικές ενώσεις, οι συνεταιρισμοί. Προσπάθειες που ανεξάρτητα από την έκβαση ή την οικιοποίηση τους από τους μηχανισμούς της εξουσίας, γεννήθηκαν, βαπτίστηκαν, στηρίχτηκαν και έδωσαν λύσεις στις ανάγκες αυτών που τις πραγματώναν.

Διδασκόμενοι από τη γνώση και τις εμπειρίες του παρελθόντος και πάνω σ' αυτές συμπληρώνοντας τις νέες προτάσεις του το αναρχικό κί-

νημα πρέπει να αποτελέσει τη γνήνη έμπνευσης και ιδεών στις πρώτες νέες αναζητήσεις της κοινωνίας.

Έχοντας γνώση των κινδύνων που εγκυμονούν (εναλλακτισμό, αφομοίωση) και της πραγματικής θέσης των πράξεών του, μέσα στον καπιταλιστικό κόσμο, να προτάξει και να πάρει ώθηση από αυτό που αποτελεί την βασική του πρόταση: την ελευθερία, χωρίς καταναγκασμούς ένωση και οργάνωση των ανθρώπων πάνω στα προβλήματα και τις αξίες τους.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΚΑΙ, ΑΡΓΑ Η ΓΡΗΓΟΡΑ, ΘΑ ΒΡΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ: Αυτό που

αναλογεί σε μας είναι να συμβάλλουμε όσο μπορούμε στο να γίνει πιο ελεύθερη, πιο ανθρώπινη. Στο να μπορέσει να πεθάνει και να ξαναγεννηθεί από εκείνες τις ελεύθερες κοινότητες όπου το διαφορετικό θα ενώνεται συγκροτώντας ζωντανούς οργανισμούς που όταν τελειώνει ο ρόλος τους θα δίνουν τη θέση τους στις νέες αναζητήσεις και μορφές που αυτή η ίδια η κοινότητα θα επιλέγει. Εναλλασόμενα, χωρίς το φόβο του αύριο και της μοναξιάς, χωρίς τη μανία της προσωπικής προβολής και ανέλιξης, ο άνθρωπος να ξαναβρεί τις χαμένες αξίες της ελευθερίας, της αλληλεγγύης και της ισότητας.